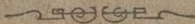

'കല്പകസുമ'ഭ്രന്മാവലി. നമ്പർ ൧൧.

ക്രിസ്തീയപുനരൈക്യം

ശ്രീമാൻ സി. അന്ത്യായി ബി. ഓ.
എഴുതിയത്.

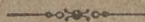

MANNANAM,

PRINTED AT THE ST. JOSEPH'S PRESS,

1922.

വായിച്ചിരിക്കേണ്ട എഴുത്തുകൾ

മഹാനത ദിവ്യശ്രീ
ദലഹാദജ്യോത്സോലിക്കാ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു
എഴുതുന്നതു്.

“..... While blessing you and your work I earnestly wish every Catholic to give you practical help that you may be able to multiply the numbers of the Carmel Series soon”.

† P. PISANI,
Archb. of Constance,
Delegate Ap. to the E. Indie.

നി. വ. ദിവ്യശ്രീ എറണാകുളം മെത്രാനച്ചൻ
തിരുമനസ്സിലെ സെക്രട്ടറി പയ്യപ്പള്ളിൽ ബ. മത്തായി
അച്ചൻ എഴുതുന്നതു്:

പ്രി. ബ. അച്ചാ,

ഗ്രന്ഥാവലിക്കാർത്തിൽ പൊതുജനങ്ങളുടെ സഹായം വേണ്ടുപോലെയുണ്ടോകാത്തതിനാൽ അച്ചൻ വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടു ന്നുവെന്നു കേട്ടു ടുഃഖിക്കുന്നു. എങ്ങനെയെങ്കിലും മുന്നോട്ടു നടത്തിക്കൊണ്ടുപോകുന്നതിനു ശ്രമിക്കണമെന്നു വിതാവു പ്രത്യേകം അഗ്രഹിക്കുന്നു. ഇവിടെനിന്നു വാടുള്ള സഹായങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതാണ്. ഓരോ ലക്കത്തിന്റെയും നൂറു കോപ്പികൾ വി. വി. അയിട്ടു എന്റെപേർക്കു അയച്ചുതരണം...”.

പ്രസ്താവന.

മദ്രാസിൽവെച്ചു നടത്തിയ മൗലാനാസഭയുടെ ഉൽഘോഷനാവസരത്തിൽ ബോംബെ അർച്ചുവിഷ്ണുപുരം ഡോക്ടർ ഇഡിയർ അവകൾ ചെയ്ത പ്രസംഗത്തിൽ ഇപ്രകാരം പറയുകണ്ടായി: “കേവലം രോഗാസഭയ്ക്കു പുറമെ രേക്കേ ഇന്ത്യയിലുള്ള സഭയ്ക്കു കഴിയുന്നതുപോലെ ക്രൈസ്തവമതത്തെ സംബന്ധിച്ചു അത്ര ദീഘവും അവാചിനവുമായ ഒരു ഘോഷാഹ്വത്തെ കുറിച്ചു അഭിമാനിക്കുവാൻ യാതൊരു സഭയ്ക്കും സാധിക്കയില്ലെന്നും ഗ്രഹിക്കുന്നതു നമുക്കു ഒരു വലിയ കാര്യമാകുന്നു. നാം അപ്പോസ്തോലന്മാരിൽനിന്നു തന്നെ വന്നവരാണെന്നു സത്യമായ അർത്ഥത്തോടുകൂടെ പറയാം..... നമുക്കു മതസംസ്കാരത്തിന്നു കീഴ് വെക്കേണ്ടിവന്നിട്ടില്ല. നമ്മുടെ പിതാക്കന്മാർ ഐക്യം ചെയ്തവരും, ഏതു വിശ്വസിച്ചവരും, ഏതു പ്രകാരമുള്ളവർ ആയിരുന്നുവോ, അപ്രകാരം തന്നെ നാം ഇന്നും ആയിരിക്കുകയും, നാം വിശ്വസിക്കുകയും, നാം പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. നമ്മുടെ ഭൂമിയിൽ പാഷണ്ഡമതം വളരുകയുണ്ടായിട്ടില്ല. ഈ രാജ്യത്തു ഇപ്പോൾ ഏതെല്ലാം അപൂർവ്വമതങ്ങൾ ഉണ്ടോ അവ ഹൃദയനാദിലുള്ളവയോ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടവയോ അല്ല. അവയെല്ലാം പുറമെനിന്നു വന്നവയാകുന്നു—” ക്രിസ്തീയ പുനരഭ്യർത്ഥം എന്ന ഈ ഉപന്യാസത്തിൽ മുകളിൽ ഉദ്ധരിക്കപ്പെട്ട വാക്യങ്ങളിൽ കാണുന്ന അർത്ഥങ്ങളെ ഞാൻ സവിസ്തരം വർണ്ണിക്കുന്നുണ്ട് ചെയ്തിട്ടുള്ളതു്.

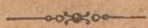
സി. എ.

1871

Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page.

ക്രിസ്തീയ പുനര്രെകൂം.

ക്രിസ്തീയ പുനര്രെകൂം എന്ന പേരിൽ കോട്ടയത്തെ ഏതാനും പ്രോത്തസ്താന്റുകാർ ചെയ്ത പരന്ന ചില പ്രവൃത്തികളെക്കുറിച്ച് ഒരു ഇംഗ്ലീഷ് കടലാസിൽ കോട്ടയത്തുനിന്നു ഒരു ലേഖകൻ എഴുതിയിട്ടുള്ള സംഗതികൾ രസാവഹങ്ങളും മലയാളത്തിലെ എല്ലാ ക്രിസ്ത്യാനികളും അറിയേണ്ടപയ്യമാകയാൽ അവയെ താഴെച്ചേർക്കുന്നു ഈ വിഷയത്തെ സംബന്ധിച്ചുള്ള എന്റെ അഭിപ്രായങ്ങൾ വഴിയെ പറഞ്ഞുകൊള്ളാം.

ഐക്യസിദ്ധിക്കുള്ള ഉപായം.

“സി. എം. എസ്. കോളെജിന്റെ പ്രിൻസിപ്പലായി റവ. ഡബ്ളിയു. എസ്. ഹോളണ്ട് വന്ന മുതൽക്ക് നാലു മെമ്പർമാരുള്ള ഒരു കമ്മിറ്റിയിൽ ചില ശ്രദ്ധാലോചനകൾ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ആ മെമ്പർമാർ മെസ്സേഴ്സ് ജോൺ ക്ലൂൻ, ജോൺ പാണ്ടി, കെ. ജോൺ, റവ. ടി. കെ. ബഞ്ചമിൻ എന്നിവരും അദ്ധ്യക്ഷൻ മിസ്റ്റർ ഹോളണ്ടുമാകുന്നു. സ്ഥലത്തെ സി. എം. എസ്. കോളേജ് അദ്ധ്യക്ഷനായിട്ടെ യൂണിയൻ ക്രിസ്ത്യാൻ കോളെജിന്റെ അധികൃതന്മാക്ക് ഏല്പിച്ചുകൊടുക്കുക എന്നതാണ് ആലോചനാവിഷയം.

വിരോധം.

കൂമേണ ഈ രഹസ്യ സംഘത്തിന്റെ ആലോചനകൾ വെളിപ്പെടു തുടങ്ങുകയും സ്ഥലത്തെ കോളെജും യൂണിയൻ കോളെജും ഒന്നിച്ചു കൂട്ടുന്നതിനെപ്പറ്റി ഇവിടെയുള്ള ആംഗ്ലിക്കൻ സഭയിലെ ജനസാമാന്യത്തിന്നു കഠിന മനോവേദനയും ഉഗ്രകോപവും ഉണ്ടാകുവാൻ തുടങ്ങുകയും ചെയ്തു. ജനസാമാന്യത്തിന്റെ അഭിപ്രായം തന്റേറ്റിന്നു

വിരുദ്ധമാണെന്നു മിസ്റ്റർ ഹോളണ്ടിനു അറിയാമെങ്കിലും അദ്ദേഹം സിദ്ധാന്തത്തോടു കൂടിയിരിക്കുന്നു. എന്നു മന്ത്രലയ, സ്വലത്തേ കോളെജ്- മർച്ച് മിഷ്യൂനറി സഭയുടെ തനതു മുതലാണെന്നും തിരുവിതാംകൂറിലും കൊച്ചിയിലുമുള്ള അംഗ്ലിക്കൻ സഭയുടെ അംഗങ്ങൾക്ക് ആ കാഴ്ചയിൽ യാതൊരു അധികാരവും മില്ലെന്നും സ്വലത്തേ കോളെജ് യൂണിയൻ കോളെജ് കാക്സ് ഏല്പിച്ചുകൊടുക്കുന്നകാഴ്ചം നിവൃത്തികൊണ്ടിട്ടുണ്ട് താൻ കോട്ടയത്തു വന്നിരിക്കുന്നതെന്നും മിസ്റ്റർ ഹോളണ്ട് തുറന്നുപ്രസാവികൂടിയുണ്ടായി. മിസ്റ്റർ ഹോളണ്ടിന്റെ സിദ്ധാന്തത്തിൽ അദ്ദേഹത്തെ സഹായിക്കുന്ന ഏതാനും അംഗ്ലിക്കൻ നേതാക്കന്മാരുമുണ്ട്. അവർ മിസ്റ്റർ ജോൺ കുട്ടനും, ജസ്റ്റീസ് മിസ്റ്റർ പി. ചെറിയാനും, ജസ്റ്റീസ് മിസ്റ്റർ പി. ഐ. വറുഗീസുമാകുന്നു. ഈ സംഗതി മിക്കവാറും പരമകാഴ്ചയെ പ്രാപിക്കയും അംഗ്ലിക്കൻ സഭാംഗങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തിലുള്ള രക്തം കവിഞ്ഞൊഴുകുമാറു തിളയ്ക്കയും ചെയ്യാൻ ഒരു വലിയ വെറുത്തുജനയോഗം കൂടുന്നതിന്റെ അവശ്യകരയുണ്ടായി. അന്നുസരിച്ചു കോട്ടയത്തേയും സമീപസ്വലങ്ങളിലേയും അംഗ്ലിക്കൻ നിവാസികളുടെ ഒരു മഹായോഗം ഇക്കഴിഞ്ഞ സെപ്റ്റംബർ 24-ാംനാൾ നിയോഗിച്ചു ഏടവകഹോളിൽ വെച്ചു കൂടുകയും ചെയ്തു. അതിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷൻ മിസ്റ്റർ പി. എം. വർക്കി ആയിരുന്നു. സി. എം. എസ്. കോളെജ് അദ്ധ്യക്ഷനായിട്ടുണ്ടായിരുന്ന കോളെജിനോടു ചേർന്നുവന്നുള്ള അഭിപ്രായത്തെ പ്രതിഷേധിക്കുന്നതായിരുന്നു യോഗോദ്ദേശ്യം. ഈ അവസരത്തിൽ ഏടവകക്കാർ ഏകദേശം എല്ലാവരും ഹാജരായിരുന്നു. സഭാനാഥൻ ഒരു ചെറിയ പ്രസംഗംകൊണ്ടു യോഗോദ്ദേശ്യത്തെ പ്രസാവിച്ചശേഷം താഴെച്ചേർന്ന നിശ്ചയങ്ങൾ അവിടെ പാസാക്കപ്പെട്ടു:-

1. കഴിഞ്ഞ ഒരുനൂറു വർഷങ്ങൾക്കിടയിൽ മർച്ച് മിഷ്യൂനറി സൊസൈറ്റി തിരുവിതാംകൂറിലും കൊച്ചിയിലുമുള്ള അംഗ്ലിക്കൻ സഭയ്ക്ക് ഈശ്വരപരമപുരുഷന്റെ മെയ്യിട്ടുള്ള നാനാഗുണങ്ങളെ ഈ യോഗം പരിപൂർണ്ണമായി അഭിനന്ദിച്ചു രേഖപ്പെടുത്തുന്നു.

2. കോട്ടയത്തെ സി. എം. എസ്. കോളെജ് അദ്ധ്യക്ഷ

യിലെ യൂണിയൻ ക്രിസ്ത്യൻ കോളെജിനോടു കൂട്ടിച്ചുടക്കണമെന്നുള്ള അഭിപ്രായത്തെ ഈ യോഗം നിശ്ശേഷം വിസമ്മതിക്കുകയും, ഈ കാര്യത്തിന്റെ അപസാനതീർപ്പ് ചെയ്യുന്നതിനു മുമ്പു സഭക്കാരുടെ അഭിപ്രായം അറിയേണ്ടതാണെന്നു അധികൃതന്മാരോടു അഭ്യർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

3. അടുത്ത ഒക്ടോബർ മാസത്തിൽ ഇവിടെ എന്തു മെമ്പർ പ്രതീക്ഷിക്കപ്പെടുന്ന സി. എം. എസ്. പ്രതിനിധികളെ ഈ സംഗതി ഗ്രഹിച്ചിരിക്കണമെന്ന് ഈ യോഗം വിഷ്ണുപുസ്തകങ്ങളോടു അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു.

4. തിരുവിതാംകൂർ, കൊച്ചി, മദ്രാ ഇടപുകയിലെ അനേക വിദ്യാഭ്യാസസ്ഥാപനങ്ങളും സഭയ്ക്കകം കെട്ടിടങ്ങളും ഇവിടെയുള്ള സഭക്കാരുടെ ഭരണത്തിനും മേൽനോട്ടത്തിനുമായി സി. എം. എസ്. അധികൃതന്മാർ കൂട്ടിച്ചുകൊടുക്കണമെന്ന് ഈ യോഗം അപേക്ഷിക്കുന്നു.

5. സി. എം. എസ്. കോളെജിനോടു അനുബന്ധിച്ചിട്ടുള്ള ക്ലബ്ബുകളിൽ അടുത്ത കാലത്ത് പ്രവേശിച്ചിട്ടിരിക്കുന്ന പുതിയ അരാധനാസമ്പ്രദായം അവിടെ പതിവായി നടന്നുവരികുള്ള അരാധനാ രീതിക്കു വിരുദ്ധമാകയാൽ ഈ യോഗം അതിനെ വിസമ്മതിക്കുന്നു.

6. ഈ നിശ്ചയങ്ങളെ അധികൃതന്മാരോടൊന്നിച്ച് വിഷ്ണുപുസ്തകങ്ങളുടെ സമക്ഷത്തിൽ ഫാജറാക്കുന്നതിനു അടുത്തുവരുന്ന ചെന്നൈ കൗൺസിലർ മെമ്പേഴ്സുകൾ കെ. കോച്ചി, പി. എം. വർക്കി, ജി. അലക്സാണ്ടർ മുതലായവരുടെപ്പറ്റി ഒരു കമ്മിറ്റി സ്ഥാപിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

7. ഈ നിശ്ചയങ്ങളുടെ ഒരു പ്രതി വിഷ്ണുപുസ്തകങ്ങൾക്കും മദ്രാസിലെ സി. എം. എസ്. സെക്രട്ടറിക്കും കോളെജ് പ്രിൻസിപ്പലിനും കോൺഫർൻസിലേക്കും മറ്റും അയച്ചുകൊടുക്കേണ്ടതാകുന്നു.

“രണ്ടാമത്തെ നിശ്ചയം അപതരിപ്പിക്കുമ്പോൾ, മുൻപറഞ്ഞ സംയോജനം നിർവ്വഹിക്കപ്പെടാത്തപക്ഷം താനും മിസ്റ്റർ സ്റ്റുവർട്ടും സ്ഥലം വിട്ടു പോകുമെന്നു മിസ്റ്റർ ഫോളണ്ടർ ഭീഷണി പറയുന്നതായി മിസ്റ്റർ ജി. അലക്സാണ്ടർ പ്രസ്താവിച്ചു. ഇങ്ങനെയുള്ള ഭീഷണികൾകൊണ്ടു ജനങ്ങളെ ഭയപ്പെടുത്താതെ

ഷവണ്ണം മിസ്റ്റർ ഹോളണ്ടു ആരാണെന്നും അദ്ദേഹം ചോദിക്കു
 യും മിസ്റ്റർ ഹോളണ്ടു കോളേജിന്റെ പ്രിൻസിപ്പൽ സ്ഥാനം
 സ്വീകരിച്ചതു സ്ഥലത്തെ അംഗീകരണത്തിൽ ചിലർ അദ്ദേഹത്തി
 ന്റെ കാൽക്കൽ കണ്ണീരുകുളോടുകൂടെ സാക്ഷാഗമായി വീണു
 അപേക്ഷിച്ചതിന്റെ ഫലമാണെന്നു മിസ്റ്റർ ഹോളണ്ടിന്റെ ഭീ
 ഷണികൾകൊണ്ടു തോന്നിപ്പോകുമെന്നു പറയും ചെയ്യൂ. സ്ഥ
 ലത്തെ യുവാക്കന്മാർക്കു മിസ്റ്റർ ഹോളണ്ടിന്റെ വേർപാടിനാൽ
 വിദ്യാഭ്യാസസംബന്ധമായ തന്റെ വരങ്ങളും പ്രാപ്തിയും ന
 യ്യമായി വോക്കുന്ന പക്ഷം അദ്ദേഹം കഴിയുന്ന വേഗം സ്ഥലം
 വിട്ടു പോയ്ക്കൊള്ളട്ടെ, ആ ഒഴിവിനെ പൂരിപ്പിക്കുവാൻ മറ്റൊരാളു
 കളുടെ ദൈർഘ്യം ഉണ്ടാകുന്നതല്ല എന്നും മിസ്റ്റർ അലക്സാ
 ണ്ടർ പറഞ്ഞു. യൂണിയൻ കോളേജിലെ ഐക്യമെന്നതു്
 സംസ്കാര വിഹീനന്മാരും ചെറുപ്പക്കാരായ അഞ്ചു ശ്രദ്ധേയന്മാ
 രന്മാരുടെ ഒരു ഐക്യം മാത്രമാണെന്നും, അതാതു സമുദായ
 ങ്ങളുടെ സഭയോ വിഷയമാരോ സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു ഐക്യ
 മല്ലെന്നും യൂണിയൻ കോളേജിന്റെ ഭാവി കണ്ടറിയാനിരി
 കുന്നതാകയാൽ ഒരു നൂറു വർഷത്തിലധികം നിലനിൽപ്പും ശ്രുതി
 യും ക്രമാനുസരണമായ ഭരണവും കാര്യോപയുക്തങ്ങളായ ഫ
 ലങ്ങളും ഉള്ള ഒരു കോളേജിനെ ക്രമപോലെ വേഗം മുള
 ചുവന്നതും സ്വപ്നകാലത്തേക്കു നിലനിന്നിട്ടുള്ളതുമായ ഒരു
 കോളേജിന്റെ അധികൃതന്മാർക്കു ഏല്പിച്ചുകൊടുക്കുന്നതു മൗ
 ണ്യത്തിന്റെയും അനുപവത്തിയുടെയും മൂല്യമായിരിക്കുമെന്നും
 മിസ്റ്റർ അലക്സാണ്ടർ പറഞ്ഞു.

“മിസ്റ്റർ ഹോളണ്ടു് പ്രിൻസിപ്പൽ ജോലിയിൽ പ്രവേ
 ശിച്ച കാലം മുതൽക്കു മുൻപറഞ്ഞ കല്ലേളയിൽ വിദ്യാർത്ഥിക
 ങ്ങളുടെ പ്രഭാത പ്രാർത്ഥനയ്ക്കു് അംഗീകരണകാര്യങ്ങളുടെയും യാക്കോബാ
 യക്കാര്യങ്ങളുടെയും നവീകരണകാര്യങ്ങളുടെയും ഒരു മിശ്രാധനാനുസ
 ന്ദനായം നടപ്പാക്കിയിരിക്കുന്നു. ഇതിന്റെ ഫലമായി പ്രാർത്ഥ
 നാനുസമയത്തു ചിലർ നിൽക്കയും, ചിലർ ഇരിക്കയും, ചിലർ
 മുട്ടുകുത്തുകയും, ചിലർ കിഴക്കോട്ടും, ചിലർ വടക്കോട്ടും, ചില
 ൾ തെക്കോട്ടും, തിരിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കയും, ചിലർ നെററിയി
 ലും ചിലർ തോളിലും കുരിശടയാളങ്ങൾ വരയ്ക്കയും മറ്റും ചെയ
 യുന്നു. ഇങ്ങനെ കല്ലേളയിലെ മുരടിയ പ്രഭാത പ്രാർത്ഥന

നാനാവിധത്തിലുള്ള ആരാധനാസംപ്രദായങ്ങളുടെ ഒരു കൂട്ടനിലവിളിയാക്കിയിരിക്കുന്നു. ഇതു നിമിത്തമാണ് അഞ്ചാമത്തെ നിശ്ചയം ആവശ്യമായിവന്നത്. മേൽപ്പറഞ്ഞ കച്ചേര സമഗ്രമായ ഒരു ദേവാലയമല്ലാത്തതിനാൽ പ്രാർത്ഥനയിൽ എന്തു ഭേദമെങ്കിലും വരുത്തുവാനും ഏതു ആരാധനാസംപ്രദായത്തെ പ്രവേശിപ്പിക്കുവാനും കോളജിന്റെ പ്രിൻസിപ്പലിനു പുണ്യമായ അധികാരവും അവകാശവും ഉണ്ടെന്നു റവ. ടി. കെ. ഐച്ചിമിൻ ഈ നിശ്ചയത്തെ സംബന്ധിച്ചു പറയുകയുണ്ടായി. അപ്പോൾ മിസ്റ്റർ ടി. വി. രോമസ്, ബി. ഐ., ബി. ഏൽ., മിസ്റ്റർ ഐച്ചിമിനെ ഏതിർത്തു. പ്രസ്തുത കച്ചേര പാവം-ൽ മദ്രാസ് ബിഷോപ്പിനാൽ സമഗ്രമായതാണെന്നും ആ സംഗതി താൻ ഡയറേണിസൻ റിക്കാർട്ടിൽ വായിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും ആ കാലം മുതൽക്കു ഹോളികൊച്ചുണിയൻ, വിവാഹം, ജ്ഞാനസ്നാനം മുതലായ മതസംബന്ധമായ ഏറ്റവും കർമ്മങ്ങളും കച്ചേരയിൽ വെച്ചു നടത്തപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്നും കച്ചേരയുടെ മേലുള്ള ഭരണാധികാരം പ്രിൻസിപ്പലിനല്ല, വ്യവസ്ഥിത സഭയുടെ ഭരണാധികൃതന്മാർക്കുണ്ടെന്നും തക്കിടയും അപ്പോൾ മിസ്റ്റർ ഐച്ചിമിൻ നിശ്ചയിച്ചുവെന്നും, ഉത്തരം മുട്ടിപ്പോവുകയും ചെയ്തു.

യോഗം അവസാനിക്കുവാനുള്ളപ്പോൾ മിസ്റ്റർ ഹോളണ്ട് സത്യവാനും ശുദ്ധനും നിഷ്കപടനും, വിശ്വലോകസ്നാനം പ്രബലനും ആണെന്നും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സകല പ്രവൃത്തികളും സഭാഭ്യന്തരങ്ങളിലൂടെ വ്യവസ്ഥിതമായതാണെന്നും അയയുകയുണ്ടാകുമ്പോൾ മിസ്റ്റർ ഹോളണ്ട് പറയുന്നതും പ്രവർത്തിക്കുന്നതും അതും തെറ്റാറില്ലാതെത്തന്നെ മിസ്റ്റർ ജേൺ ചണ്ടി സഭയിൽ പ്രസ്തുതമായി. ഇതിനു മിസ്റ്റർ അലക്സാണ്ടർ സപ്രഭിപ്രായപ്രകടനത്തിൽ അതും തെറ്റാറില്ലാതെത്തന്നെ രണ്ടു സുവിധാനിസമുദായങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള വലിയ തർക്കത്തിനുവേണ്ടി അവർ ദുർവ്വ്യവഹാരം ചെയ്ത് അനേക മാക്കുകൾ വന്നു ചിലവുചെയ്യുകയുണ്ടായിരിക്കെ ആ ഇടയകകളിലേയും യോജിപ്പിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ മിസ്റ്റർ ഹോളണ്ടിന്റെ പ്രാബല്യം ഉപയോഗിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ ക്രിസ്തീയ സമുദായത്തിനു അതുകൊണ്ടു വലിയ അനുഗ്രഹമാകുമായിരുന്നുവെന്നും, മദ്രാസിൽനിന്നും വരുന്ന വക്കീലന്മാർ പ്രതിദിനം ഏകദേശം ഓരായിരം ഉറപ്പികയും അവരുടെ സ്ഥിരപ്പീസുകളും

ഒന്നാംക്ലാസ് യാത്ര ചിലവും മറ്റും കൊടുക്കുന്നതുകൊണ്ടുള്ള ദുർവ്വൃ
 യത്തിന്റെ സംഖ്യകൊണ്ടു യൂണിയൻ കോളേജിനു ലാബോ
 റേട്ടറി മുതലായ ഉപകരണങ്ങൾ നിർമ്മിക്കുവാൻ വേണ്ടുവാ
 ഉം മതിയാകുമെന്നും, ഒരു നൂറ്റിലധികം സംവത്സരങ്ങളായിട്ടു
 സമാധാനത്തോടും ശാന്തതയോടും കൂടെ നടന്നുവരുന്ന സി.
 എം. എസ്. കോളേജിന്റെ കാര്യത്തിൽ കടന്നു പ്രവേശിക്കു
 ന്നതിനു പകരം മിസ്റ്റർ റോഷണ്ടു് അയാളുടെ പ്രാബല്യത്തെ
 ശരിയായ വഴിക്കാണു് പ്രയോഗിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നതെന്നും പ്ര
 സ്താപിച്ചു.

വാദപ്രതിവാദം.

“സി. എം. എസ്. കോളേജു് ആലുവയിലെ യൂണിയ
 ന്ൻ ക്രിസ്ത്യൻ കോളേജിനോടുകൂടി ചേർന്ന കാര്യത്തിൽ പ്ര
 തിഷ്ടയായാഗം പാസാക്കിയ നിശ്ചയത്തെ അനുസരിച്ചു, ഒ
 രു പ്രതിപക്ഷസംഘം ബിഷോപ്പുപർകളെ ചെന്നു കണ്ടു് ഈ
 സംഗതികളെ സംബന്ധിച്ചു വാദപ്രതിവാദം ചെയ്തു. ഈ സം
 ഘത്തിൽ എറണാകുളം കോളേജിന്റെ വൈസ് പ്രിൻസിപ്പ
 ലായിരുന്ന മിസ്റ്റർ കെ. കോഷിയും, അഞ്ചൽ സുപ്രണ്ടായി
 ന്ന മിസ്റ്റർ പി. എം. വക്കീലും, സ്കൂൾ അസിസ്റ്റന്റ് ഇൻ
 ച്ചെക്ടർ മിസ്റ്റർ ജി. അലക്സാണ്ടറും മറ്റു ചിലരും ഉണ്ടാ
 യിരുന്നു. പ്രസ്തുത സംയോജനത്തെ പ്രതിഷേധിക്കുന്ന കാര്യം
 ബിഷോപ്പുപർകൾക്കു് അത്ര വിടിച്ചില്ല. ആ സംയോജനം
 കൊണ്ടു് ഇവിടെയുള്ള എല്ലാ ക്രിസ്ത്യാനിവകപ്പുകളെയും യോ
 ജിപ്പിക്കുവാൻ കരുതിട്ടുള്ളതുകയാൽ തത്സംബന്ധാ പ്രതിപ
 ക്ഷസംഘം ഗൗരവമായി ആലോചിക്കേണ്ടതാണെന്നു് അദ്ദേഹം
 അവരോടുപദേശിച്ചു. ഈ അവസരത്തിൽ മൺറോ തുരുത്തി
 ന്റെ ഭാനത്തെ സംബന്ധിച്ചു ഗൗരവമായ ഒരു നിരമച്ചോദ്യം
 ഉരുവിടുകുവാൻ വഴിയുണ്ടെന്നുള്ള സംഗതിയും പൂർണ്ണമായി പ്ര
 തിപാദിക്കപ്പെട്ടു. ആ ഭാനത്തിന്റെ ഉടമ്പടികൾപ്രകാരം അ
 തിന്റെ മേൽനോട്ടം തിരുവിതാംകൂറിലുള്ള ചർച്ചമിഷ്യനറി സ
 ഭ്യുടെ പുഷ്പമാരായ മിഷ്യനറിമാരുടെയും മദ്രാസിലെ സി. എം.
 എസ്. സെക്രട്ടറിയുടെയും ഭരണത്തിലിരിക്കേണ്ടതുകയാൽ അ
 തിനെ കൈമാറ്റം ചെയ്തൊഴൊ അതിന്റെ മേൽനോട്ടത്തിൽ

പുതിയ കക്ഷികളെച്ചേർക്കുവാൻ ചെയ്യാൻ പാടില്ലാത്തതാകുന്നു. എന്നാൽ, ആ ഭാഗം കോളെജിനെ സംബന്ധിക്കയില്ലെന്നും ഹൈസ്കൂളിനെ മാത്രമെ സംബന്ധിക്കുമുള്ളൂ എന്നു മായിരുന്നു വിഷ്ണുപുസ്തകങ്ങളുടെ അഭിപ്രായം. ഇതിനു പ്രതിപുരുഷസംഘങ്ങൾ പ്രസ്തുത ഭാഗം കോളെജിനു മാത്രമല്ല, അതിനെ കൂട്ടി നിലയിലേക്കെങ്കിലും ഉയർത്തിയായും ഒന്നാംഗ്രേഡ് കോളെജ് ആക്കിയാൽപോലും ആ ഭാഗം സംബന്ധിച്ചിരിക്കുമെന്നു തെളിവാക്കി കാണിച്ചുകൊടുത്തു. അപ്പോൾ വിഷ്ണുപുസ്തകർ അവസാനമായി പറഞ്ഞതു് ഈ കാര്യം രണ്ടിലേതു വിധമാണ് തീരുമാനം ചെയ്യപ്പെടുക എന്നു വാഗ്ദാനം ചെയ്യാൻ തനിക്കു പാടില്ലെന്നും അടുക്കെ ഇവിടെ വരുവാനിരിക്കുന്ന സി. എം. എസ്. പ്രതിനിധിസംഘമാണ് ഈ സംഗതി സൗഹൃദം ആലോചിക്കേണ്ടവരെന്നും പരിപൂർണ്ണമായ വാദപ്രതിവാദം ചെയ്യാൻ ആ പ്രതിനിധിസംഘത്തെ ശ്രമിക്കുന്നതിനു അവർക്കു പൂർണ്ണസൗകര്യം ഉണ്ടെന്നും അതിനിടയ്ക്കു പ്രസ്തുത സംയോജനത്തിനു അനുക്രമികളായ അംഗീകർന്ന നേതാക്കന്മാരിൽ ചിലരെ പറഞ്ഞു സമ്മതിപ്പിക്കുവാൻ അവർ ശ്രമിക്കേണ്ടതാണെന്നും പറഞ്ഞു. കുറെ ദിവസം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഒക്ടോബർ ൨-ാം-നു- ആൻഡർസൺ ഹോളിൽ വെച്ചു കൂട്ടുവാൻ തീർന്ന ഒരു യോഗത്തിലേക്ക് മേൽപ്പറഞ്ഞ പ്രതിപുരുഷസംഘത്തെ പ്രസ്തുത സംയോജനത്തെ സംബന്ധിച്ചു പൂർണ്ണമായി വ്യവഹരിക്കുവാൻ വിഷ്ണുപുസ്തകർ ക്ഷണിക്കുകയും, ആ യോഗത്തിൽ സംയോജനത്തിനുക്രമികളായ മെസ്സേർസ് ഹോളിങ്ങ്, ജോൺകുയ്ൻ, കെ. ജോൺ, ജേംസ് മാണ്ടി എന്നിവരും റവ. ടി. കെ. ബഞ്ചമിനും ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്നു പറകയും ചെയ്തു. ഇപ്രകാരം ക്ഷണിച്ചുതാടുകയുടെ ആ യോഗത്തിൽ തങ്ങൾ വരുന്നതിനുമുമ്പു നല്ലവണ്ണം ആലോചിക്കുവാനായി അഞ്ചു വോട്ടുണ്ടുള്ള വിഷ്ണുപുസ്തകർ പ്രതിപുരുഷസംഘത്തെ ശ്രമിക്കുകയുണ്ടായി. ആ വോട്ടുണ്ടാകാതെ പരാജയപ്പെടുന്നവയാകുന്നു.

ബിഷോപ്പിന്റെ ഉപദേശം

1. ലണ്ടനിലെ സി. എം. എസ്. കമ്മിറ്റിയും ഇന്ത്യയിലെ വിദ്യാഭ്യാസ വിഭാഗത്തെയും പഠത്തിലുള്ള അഭിപ്രായങ്ങളെ നോക്കുമ്പോൾ കോളേജും സ്കൂളും അവ ഇപ്പോൾ ഉരിക്കുന്ന സ്ഥാനങ്ങളിൽതന്നെ മേലിലും സ്ഥിതി ചെയ്യുകയുണ്ടാകുന്നതു അഭിലഷണീയമോ?

2. ചർച്ച് മിഷ്യനറിസഭയ്ക്കോ ഈ മഹാ ഘടവകയിലെ ആംഗ്ലിക്കൻ സഭയ്ക്കോ വടകൻ തിരുവിതാംകൂറിൽ അതിന്റെ തനതുവകയായി നിവാസത്തിനതകന്ന ഒരു ഒന്നാംഗ്രേഡ് കോളേജ് പണി ചെയ്ത്, ഉപകരണങ്ങൾ ഒരുക്കി, നിലനിറുത്തുവാൻ കഴിയുമോ?

3. വടകൻ തിരുവിതാംകൂർക്കാർക്കു ഒന്നിലധികം ഒന്നാംഗ്രേഡ് ക്രിസ്ത്യൻ കോളേജ് പണി ചെയ്ത്, ഉപകരണങ്ങൾ ഒരുക്കി നിലനിറുത്തുവാൻ കഴിയുമോ? എന്നുറന്നെല്ല ഒന്നിലധികം ആ തരം കോളേജിനെ മദ്രാസ് സർകുലാശാല അനുവദിക്കുമോ?

4. ഐക്യമുള്ള ഒരു ക്രിസ്ത്യൻ കോളേജോ ഒരു ആംഗ്ലിക്കൻ കോളേജോ, ഇവയിൽ ഒന്നാണ് തിരുവിതാംകൂർ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു ഏറ്റവും ക്ഷേമമായിരിക്കുക?

5. ഈ വിഷയത്തിൽ ലണ്ടനിലെ സി. എം. എസ്. കമ്മിറ്റിയുടെ പ്രസിദ്ധീകൃതമായ അഗ്രഹം എന്താകുന്നു?

യോഗവും ഫലവും.

“മേൽപറഞ്ഞ ക്ഷണിച്ഛനുസരിച്ചു പ്രതിപുരുഷസംഘത്തിന്റെ മെമ്പർമാരും കമ്മിറ്റിക്കാരും യോഗം കൂടി. ബിഷോപ്പവർകൾ അതിൽവെച്ചു ചെയ്ത പ്രാരംഭ പ്രസംഗത്തിൽ ഇവിടെയുള്ള ഐക്യത്തരം ക്രിസ്ത്യാനികളുടേയും ഒരു യോജിപ്പ് ഇംഗ്ലണ്ടിലെ സി. എം. എസ്. കമ്മിറ്റിക്കാർ വളരെക്കാലമായി ആഗ്രഹിച്ചിരിക്കുന്ന ഒരു സംഗതിയാണെന്നും സി. എം. എസ്. കോളേജും യൂണിയൻ കോളേജും കൂട്ടിച്ചേർക്കുന്നത് ഈ ഉദ്ദേശ്യത്തിന്റെ ഒന്നാമത്തെ പടിയാണെന്നും, റവ. ടി. എൻ. ആസ്റ്റിപ്പിന്ത് കോളേജിന്റെ പ്രിൻസിപ്പലായിരുന്നപ്പോൾ ഈ

കയ്യത്തിൽ അയയ്ക്കട്ടെ അഭിപ്രായം എന്താണെന്ന് ഇല്ലെങ്കിൽ
 ലെ കമ്മിറ്റിക്കാർ അയാളോടു ചേർന്നു വന്നു ചോദിച്ചുവെങ്കി
 ലും സംയോജനത്തോടുകൂടി മിസ്റ്റർ അസ്സാഹിത്ത് സിദ്ധന്തത്തോടുകൂ
 ട്ടെ ഘടനയ്ക്കുവേണ്ടി പ്രിന്സിപ്പൽ ജേ. ല. രജിമെന്റുകാർ മിസ്റ്റ
 ൾ അസ്സാഹിത്ത് അടുത്തുവന്നു, അയാൾക്കു ചേർന്നു
 വെ. ഹോളണ്ടിനെ നോക്കിക്കൊണ്ടു ഏതും ഒരു ഒന്നാംഗ്രേഡ്
 യൂണിയൻ കോളേജിന്റെ പ്രിന്സിപ്പൽ സ്വന്തം വഹിക്കുന്ന
 ജ്ഞ അദ്ധ്യക്ഷന്മാർ പ്രവൃത്തിയും ഉന്നത യോഗ്യതയും നിർത്തു
 വെ. ഹോളണ്ടിന്റേ ഉത്തരവ് നോക്കുന്ന പണികളോടുകൂടിയ
 നുവേണ്ടി പ്രവൃത്തി. മോളെന്തെല്ലാം ലീറ്റ്ഫോമി വ
 ുൾക്കോടുകൂടി ചെയ്യുന്നതിലും പ്രവൃത്തികളും മറ്റും സംവദ
 ത്തിന്റെ ഒരു ഘട്ടത്തോടുകൂടി ചെയ്യേണ്ടതുണ്ട്. ഇതുകഴിഞ്ഞപ്പോ
 ൾ നേരം കരേ വെങ്കി രാജ്യം യിറ്റേയതിനാൽ യോഗ്യത
 പടി ഒട്ടേറെ പഠനം പൂർണ്ണമായി വിട്ടു തുടരുന്നതായി
 രത്നകുമാർ നിരത്തിവെച്ചു. ഇല്ലെങ്കിൽനിന്നും വരുന്ന പ്രതിനി
 ധിസംഘത്തോടുകൂടി ചർച്ചകളോടുകൂടി നാനാകയ്യങ്ങളോടുകൂടി
 അലോചനകൾ ചെയ്യാൻ പല കമ്മിറ്റികളേയും നിയമിച്ചിട്ടു
 ണ്ടെന്നും ഒരേ കമ്മിറ്റി വിളിച്ചുകൂട്ടാൻ അളക്കളെ നിയ
 മിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും, അവക കമ്മിറ്റികളുടെ അലോചനകൾ മി
 ക്കുവേണ്ടി പ്രവൃത്തികൾ രഹസ്യമായി വെച്ചിരിക്കുന്നതെന്നും അവ
 യിലേന്നുവന്നു വന്നു വിട്ടിട്ടില്ലെന്നും സംയോജനത്തിന്റെ
 കയ്യത്തോടുകൂടി അലോചിക്കാൻ നിയമിച്ചിട്ടുള്ള കമ്മിറ്റികളുടെ
 അലോചനകൾ പുറത്തുവെച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും രക്തകലത്തിനുമു
 രഹസ്യങ്ങൾ മോഷ്ടംവേദക നിർമ്മാണം ഈവക ബഹ
 ഉവും പ്രതിഷേധവും ഉണ്ടായെന്നും പറഞ്ഞു. ഇതു പറഞ്ഞ
 ഉടനെ മിസ്റ്റർ ജേ. ല. രജിമെന്റുകാർ അലോചന തട്ടി
 യവോലേ തോന്നുകയാൽ അല്ലെങ്കിൽ ഏഴുനേരമിടുകയും,
 മേലിൽ താൻ അ കമ്മിറ്റിയിലിരുന്ന യാതൊന്നും പ്രവർത്തിക്ക
 ന്നതല്ലെന്നു പറയും ചെയ്തു.

“അലോചനയിലെ യൂണിയൻ കോളേജിന്റെ പ്രവൃത്തി
 നത്താലേ അതു സംസ്ഥാനവകുമാരിൽ മിക്കവരും ഇവി
 ടെ (കോളേജ്) വന്ന് വെ. ഹോളണ്ടിയോടുകൂടി അലോചനകൾ
 നടത്തുന്നപ്രകാരം കണ്ടുവന്നുണ്ട്. ഇവിടെക്കുള്ള അടുത്തു

ആഗമനത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം രഹസ്യമാണെന്നാണു പറയപ്പെടുന്നതു്.”

വിമർശം.

കോട്ടയത്തു സംഭവിച്ചിട്ടുള്ളതും സംഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതുമായി പറയുന്ന സാഗതികൾ യഥാർത്ഥമാണെങ്കിൽ അപയും അപയുടെ അടിയിൽക്കിടക്കുന്ന ഉദ്ദേശ്യങ്ങളും ഈ നാട്ടിലെ എന്നുപൊതു കേരളത്തിലെ, നാനാവിഭാഗങ്ങളായ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ഗാഢമായ ശ്രദ്ധയ്ക്കു വിഷയമായിത്തീരേണ്ടതാകുന്നു.

മിസ്റ്റർ ഹോളണ്ടിനെ ഇവിടെക്കയച്ചിരിക്കുന്നതു് ആലുവായിലെ ക്രിസ്ത്യൻ യൂണിയൻ കോളേജു കോട്ടയത്തെ സി. എം. എസ് കോളേജു കൂട്ടിച്ചേർക്കുന്നതിനാണെന്നും അതു സാധിക്കാത്തപക്ഷം താൻ മടങ്ങിപ്പോകുമെന്നും അദ്ദേഹം പ്രസിദ്ധമായി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നുവത്രെ കോട്ടയത്തുള്ള ആംഗ്ലിക്കൻ ബിഷോപ്പുപർക്കർ ഈ കാര്യത്തിൽ എതിർക്കുകകളുടെ പ്രതിപുരഷസംഘക്കാരോടു മേൽപ്പറഞ്ഞ വിദ്യാശാലകളുടെ സംരക്ഷണവും ഇവിടെയുള്ള എല്ലാ ക്രിസ്ത്യാനി വകുപ്പുകളേയും ഐക്യപ്പെടുത്തുവാനുള്ള ഉദ്ദേശ്യത്തിന്റെ ഒന്നാമത്തെ പടിയാണെന്നും കോട്ടയം കോളേജു് പ്രിൻസിപ്പലായിരുന്ന മിസ്റ്റർ ആസ്റ്റിയിന്ത് ഈ അഭിപ്രായത്തിനു പ്രതികൂലിയാചിരുന്നതിനാൽ ലണ്ടനിലെ ചർച്ച് മിഷ്യനറി സഭക്കാർ അദ്ദേഹത്തെ രാജിവെച്ചിട്ടു മടക്കി വിളിക്കുകയുണ്ടായി എന്നു പറഞ്ഞു. ഇതിൽനിന്നു് ചർച്ച് മിഷ്യനറി സഭക്കാരുടെ കേരളീയ ക്രിസ്ത്യാനികളെ സംബന്ധിച്ചുള്ള നയം എന്താണെന്നു് ഒരവിധം പ്രത്യക്ഷമാകുന്നുണ്ടു്. എന്നാൽ മേൽപ്പറഞ്ഞ രണ്ടു കോളേജുകളും സംരക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു പ്രസ്തുതമായ ഐക്യം വന്നുകൂടുന്നതു് എങ്ങനെ? ഇതിനുള്ള ഉത്തരം ഇപ്പോൾ കോട്ടയം കോളേജിന്റെ കമ്പ്യൂട്ടയിൽ നടത്തിവരുന്നതായിപ്പറയുന്ന മിശ്രപ്രാർത്ഥനാസംഘ്രായത്തിൽനിന്നു് അർക്കം ഉൾഫിപ്പെടുകാവുന്നതാണു്. കോട്ടയം ലേഖകൻ അതിനെ ഇപ്രകാരം വർണ്ണിച്ചിരിക്കുന്നു:-

“മിസ്റ്റർ ഹോളണ്ടു് പ്രിൻസിപ്പൽജോലിയിൽ പ്രവേശിച്ച കാലം മുതൽക്കു മുൻപറഞ്ഞ കമ്പ്യൂട്ടയിൽ വിദ്യാർത്ഥികളുടെ പ്രഭാതപ്രാർത്ഥനയ്ക്കു് ആംഗ്ലിക്കൻകാരുടേയും യാക്കോബായക്കാരു്

ടേയും നവീകരണക്കാരടേയും ഒരു മിശ്രാരായനാസംപ്രദായം നടപ്പാക്കിയിരുന്നു. ഇതിന്റെ ഫലമായി പ്രാർത്ഥനാസമയത്തു ചിലർ നിൽക്കയും, ചിലർ ഇരിക്കയും, ചിലർ മുട്ടുകുത്തുകയും, ചിലർ കിഴക്കോട്ടും, ചിലർ വടക്കോട്ടും, ചിലർ തെക്കോട്ടും തിരഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കയും, ചിലർ നെററിയിലും ചിലർ തോളിലും കുരിശടയാളങ്ങൾ വരയ്ക്കുകയും മറ്റും ചെയ്യുന്നു. ഇങ്ങനെ കഷ്ടപ്പേരിലേക്കു ചെന്നിരുന്ന പ്രഭാവപ്രാർത്ഥന നാനാവിധത്തിലുള്ള അരാധനാസംപ്രദായങ്ങളുടെ ഒരു കൂട്ടനിലവിളിയാക്കിയിരിക്കുന്നു."

മുൻപറഞ്ഞ കോളേജുകളുടെ സംയോജനം ഉദ്ദേശ്യസിദ്ധിക്ക് ഒന്നാമത്തെ പടിയാണെങ്കിൽ, ഈ കൂട്ടനിലവിളി ശേഷം പടികളിലേക്കു കാലെടുത്തുവെക്കുന്നതിനുള്ള സന്നാഹമായിരിക്കാം. നവീകരണക്കാരും യാക്കോബായക്കാരും പ്രോത്തസ്റ്റന്റുകാരായ വിദ്യാർത്ഥികൾ അവരവരുടെ മതമനുസരിച്ചുള്ള പ്രാർത്ഥനാരീതിയെ ഉപേക്ഷിച്ച് ഐക്യരീതി പ്രാപിക്കുന്ന പക്ഷം ഏവിയെടുത്തു തുടങ്ങുമെന്നുള്ള സാരവത്തായ ചോദ്യം ഇവിടെ ഉത്ഭവിക്കാതെ കഴിയുകയില്ല. അങ്ങനെയുള്ള ഒരു സന്ധി വരാതെയിരുന്നാൽ ഉദ്ദിഷ്ടമായ ഐക്യത്തിന് ഏതർത്ഥമാണുള്ളത്? ഈ ഉദ്ദേശ്യം താഴെപ്പറയുന്ന രണ്ടിലേക്കിടയിലും പ്രകാരത്തിലേ സാധിച്ചുകൂടൂ. ഒന്നാമത്, മൂന്നുവർഷക്കാലം രണ്ടു വരെ അചരിച്ചിട്ടുള്ള രീതികളെ കുറേശ്ശേ ഉപേക്ഷിച്ച് സർവ്വസാധാരണമായ ഒരു രീതിയിലേത്തുക. പക്ഷെ അങ്ങനെയായാൽ ആ പുതിയ സമ്പ്രദായത്തിനും വിശ്വാസത്തിനും ഇതുവരെ ഉണ്ടായിട്ടില്ലാത്ത ഒരു പുതിയ പേർ കൊടുക്കേണ്ടിവരും. ഏതു കൈ നേടുന്നാൽ അതു യാക്കോബായയോ നവീകരണമോ പ്രോത്തസ്റ്റന്റോ അയിരിക്കുവാൻ പാടില്ലല്ലോ. രണ്ടാമത്, മൂന്നു വകപ്രകാരത്തിൽ ഏതെങ്കിലും രണ്ടു കൂട്ടർ ഇപ്പോൾ ഉള്ള അവരുടെ മതവും പ്രാർത്ഥനാക്രമവും പരിത്യജിച്ച് മൂന്നാമത്തേതിനെ സ്വീകരിക്കൂ. എന്നാൽ ഉൾകരണം മെസ്സൻ മനസ്സുള്ള ക്രിസ്ത്യാനി വകപ്രകാരം ഉണ്ടാകുമോ എന്നു സംശയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

പ്രധാന ക്രിസ്ത്യാനികൾ

കേരളത്തിലെ പ്രധാന ക്രിസ്ത്യാനി വകുപ്പുകൾ കത്തോലിക്കരും യാക്കോബായകാരും പ്രോതെസ്റ്റാന്റുകാരും നവീകരണക്കാരുംകൂടിയും ഇവരിൽ ആദ്യത്തെ ഗണം കാലദേവരാജവർമ്മയുടെ തറവാട്ടിലെ ലേഖനങ്ങളിലും സ്വന്തമായ പരിശുദ്ധിയും ചെയ്യുന്നവർ അല്ലെങ്കിൽ ലോകപ്രസിദ്ധമാണ്.

യാക്കോബായമതം

മലങ്കരയിൽ യാക്കോബായ മതം വന്നുകൂടിയതിന്റെ ചരിത്രം വളരെ സംക്ഷേപിച്ചു ഇപ്രകാരം പറയാം. 1599-ൽ കൂടിയ ഉഭയമേന്ദൂർ സൂനഹദോസിന്റെ ശേഷമുണ്ടായ ജെസുവിതാ മെത്രാന്മാരുടെ ഭരണത്തിനിടയിൽ സുറിയാനി മെത്രാന്മാരെ കിട്ടുവാൻ റോമയ്ക്കയച്ച ഹർജികൾ കൊണ്ട് ഉടനടി ഫലം കാണാത്തതാൽ 1650-നു ശേഷം പൗരസ്ത്യ സഭക്കാരായ പാത്രിയർക്കീസുമാരോടു ചെയ്ത അപേക്ഷയനുസരിച്ച് 1653-ൽ അഹത്തുള്ള അഥവാ അപ്പോസ്തോലികാ എന്ന പേരുള്ള ഒരു കൽദായ മെത്രാൻ മൈലാപ്പൂരിൽ എത്തിയപ്പോൾ പോർത്തുഗീസുകാർ അദ്ദേഹത്തെ തടഞ്ഞു കൊച്ചി വഴിക്ക് ഗോവയിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി. സുറിയാനിക്കാർ ഈ സംഗതി അറിഞ്ഞ് കൊച്ചിയിൽ വന്നുകൂടി. മെത്രാനെ വിട്ടുകൊടുക്കുന്നതിനു പോർത്തുഗീസ് അധികാരിയോടപേക്ഷിച്ചു. എങ്കിലും അതുകൊണ്ട് ഒരു ഫലവുമുണ്ടാകാത്തതിനാൽ കൊച്ചി, മട്ടാഞ്ചേരിപ്പള്ളിയുടെ കുരിശിന്മേൽ കയറുകെട്ടി എല്ലാവരും അതു പിടിച്ചു മേലിൽ ഒരിക്കലും ജെസുവിതാ മെത്രാനെ അനുസരിക്കുന്നതല്ലെന്നു സത്യം ചെയ്യുകയും പന്ത്രണ്ടു പട്ടക്കാർ കൂടി അലങ്ങാട്ടുപള്ളിയിൽ വെച്ചു തങ്ങളുടെ തോമ്മാ അക്ടിയാക്കോനേ മെത്രാനായി സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ സംഗതി അക്കാലത്തു കൊച്ചിയിലുണ്ടായിരുന്ന കമ്മലീത്താക്കാർ വഴിയായി റോമയിൽ അറിയിച്ചു. അതിൻപ്രകാരം കമ്മലീത്താക്കാർ റോമയിൽനിന്നു വരികയും ചെയ്തു. ഒടുവിൽ കുറവിലങ്ങാടു ഇടവകക്കാരനായ കുട്ടക്കുശ്ശേരി അല്ലെങ്കിൽ പള്ളിപീട്ടിൽ ചാണ്ടിമെത്രാനെ 1683-ൽ മെത്രാനായി വാഴിച്ചു. അനന്തരം സീസൂയി

ൽ നിന്നവരിൽ ഭൂരിപക്ഷക്കാർ അതുവേക്ഷിച്ചു വീണ്ടും കത്തോലിക്കാ സഭയിൽ സ്ഥിരമായിനിൽക്കുകയും ചെയ്തു. തോമാ അർക്കദിയാക്കോന്റെ ഭാഗത്തു നിന്നവർ 1665-ൽ അന്ത്രോക്യായിൽനിന്നുവന്ന മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് എന്ന യാക്കോബായ മെത്രാനെ സ്വീകരിക്കുകയും അവർ യാക്കോബായമതം ഉപദേശിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ഈ മതത്തിന്റെ സംസ്ഥാപകൻ 5-ാം ശതാബ്ദത്തിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന എവുത്തിക്കിയോസ് എന്ന ആളായിരുന്നു. അദ്ദേഹം കൊൺസ്റ്റന്റിനോപ്പിൾ പട്ടണത്തിന്നടുക്കെയുള്ള ഒരു സന്യാസിമഠത്തിന്റെ ശ്രേഷ്ഠനായിരുന്നു. മ്ശിഹായിൽ ദൈവസ്വഭാവം മാത്രമേ ഉള്ളവെന്നും അവതാരത്തിൽ മനുഷ്യരൂപധാരിയായിരുന്നുവെങ്കിലും മ്ശിഹാ കേവലം മനുഷ്യനായിരുന്നില്ല എന്നും ഇദ്ദേഹം പഠിപ്പിച്ചു. ഈ ഉപദേശം തെറ്റാണെന്നു മഹാനായ ലെയോൻപാപ്പാ 451-ൽ കൂടിവെച്ച കൽപ്പെരോനിയ സൂനഹദോസിൽവെച്ചു വിധിച്ചു, ആ മതത്തെ ശപിക്കുകയും ചെയ്തു. 541- മുതൽ 578-വരെ എഡേസായുടെ മെത്രാനായിരുന്ന യാക്കോബുസ് എന്ന ഒരു പ്രബലൻ ഈ മതം പ്രചരിപ്പിച്ചു പോഷിപ്പിച്ചതിനാൽ അതിന്നു പിന്നീടു യാക്കോബായമതമെന്നു പേർ സ്വീകരിച്ചു. യാക്കോബായമതമനുസരിച്ചു തോമാ അർക്കദിയാക്കോന്റെ ഭാഗത്തു ചേർന്നു നിന്നവർക്കു പുത്തൻകൂർ സുറിയാനിക്കാർ എന്നു പേരുണ്ടായി. യാക്കോബായ വിശ്വാസം ഈ നാട്ടിൽ പുത്തനായി പ്രവേശിപ്പിച്ചതുകൊണ്ടാണ് അതനുസരിച്ചവർക്കു പുത്തൻകൂർ സുറിയാനിക്കാർ എന്ന പേരുണ്ടായത്. ശേഷമുള്ളവരെ പഴയകൂറുകാരെന്നും അക്കാലം മുതൽക്കു വിളിച്ചുതുടങ്ങി. അപ്പുദാലാഹാ മെത്രാനെ പോർത്തുഗീസുകാർ കൊച്ചിയിൽ ഇറക്കുതിരുന്നതിനാൽ ജസീത് മെത്രാനായ മാരോമല്ലാതെ തോമാശ്ലീഹായുടെ ആഗമനം മുതൽ തൽക്കാലപുറത്തു അനുസരിച്ചുവന്ന മതത്തെക്കൂടി മലങ്കര നസ്രാണികൾ വാശിനിമിത്തം ക്രമേണകുരിശികൾവെച്ചു പരിത്യജിച്ചു എന്നു ഇക്കാലത്തു മിലർ തങ്ങളുടെ സ്വാർത്ഥമായ ഉദ്ദേശങ്ങളെ സാധിക്കുവാൻ വേണ്ടി പറയുന്നതു അബദ്ധവും, സ്വഭാവ വിരുദ്ധവും, ചരിത്രജ്ഞാനമുള്ള ആരും ഉടൻ പ്രതിഷേധിക്കുന്നതുമായ ഒരു വാദമാകുന്നു.

പ്രോത്തസ്താന്റുമതം

ഇനി ഈ നാട്ടിൽ പ്രോത്തസ്താന്റുമതവും സഭയും എപ്പോൾ, എങ്ങനെ ഉണ്ടായി എന്നു സംക്ഷേപിച്ചു പറയാം.

മലങ്കരയിലെ കത്തോലിക്, യാക്കോബായ എന്നീ രണ്ടുതരം സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികളെക്കുറിച്ച് ഇംഗ്ലണ്ടിലുള്ളവരെ അദ്ദിമായി അറിയിച്ചുകൊടുത്തതു ഡോക്ടർ ബുക്കാനൻ അയിരുന്നു. ൧൮൦൯-ൽ നടന്ന ചർച്ച് മിഷ്യനറി സഭയുടെ വാഷിംഗ്ടോൺവത്തിൽ വെച്ചു അദ്ദേഹം ചെയ്ത പ്രസംഗവും, ൧൮൧൧-ൽ അദ്ദേഹം പ്രസിദ്ധീകരിച്ച 'അസ്യയിലെ ക്രിസ്ത്യൻ അന്വേഷണങ്ങൾ' (Christian Researches in Asia) എന്ന പുസ്തകവും, ഇംഗ്ലീഷ്കാരുടെ ശ്രദ്ധയെ അകർഷിച്ചു. അന്നുതരം, ഇവടെ ബ്രിട്ടീഷ് റെസിഡണ്ടായിരുന്ന കണ്ണൽ മൺറോ ഇവിടെയുള്ള ക്രിസ്ത്യാനികളെ പഠിപ്പിക്കുവാൻ ഏതാനും വൈദികരെ അയച്ചുതരണമെന്ന് അംഗ്ലിക്കൻ സഭക്കാരിൽ ചിലർക്കുഴിതി അയച്ചു. ഈ നാട്ടിലെ ക്രിസ്ത്യാനികൾ അജ്ഞാനത്തിൽ മുഴുകിയിരിക്കുന്നു എന്നും അന്യ ജാതിക്കാർ അവരെ ഞെരുക്കിവരുന്നു എന്നും അദ്ദേഹം അവരെ അറിയിച്ചു. ഈ അപേക്ഷ ഇംഗ്ലണ്ടിലെ ചർച്ച് മിഷ്യനറി സഭക്കാർ കിട്ടിയപ്പോൾ ൧൮൧൩-ൽ ബെയിലി, ബേക്കർ, ഫെൻ എന്നിങ്ങനെ മൂന്നു വൈദികരെ ഇവിടേക്കയച്ചു. സുറിയാനികാരുടെ ഇടയിൽ സഞ്ചരിച്ചു മതോപദേശം ചെയ്യാനാണ് അവർ വന്നത്. റെസിഡണ്ടുവർകളുടെ അഗ്രഹപ്രകാരം റവ. മിസ്റ്റർ നോർട്ടൻ എന്നു പേരായ മറ്റൊരു മിഷ്യനറി അലപ്പുഴെ സ്ഥിരവാസം ചെയ്തു. മിസ്റ്റർ ബെയിലി താമസിച്ചിരുന്നതു കോട്ടയത്താണ്. സുറിയാനി വൈദികരുടെ അദ്ധ്യക്ഷനായി കണ്ണൽ മൺറോവിന്റെ പ്രാബല്യം നിമിത്തം തിരുവിതാംകൂർ രാണി ഒരു ക്രിസ്ത്യൻ കോളേജ് സ്ഥാപിച്ചു നടത്തിക്കൊണ്ടുപോകുവാനുള്ള മൂലധനം കൊടുത്തിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ഇത്രകാരം സ്ഥാപിച്ചു നടത്തിവന്ന കോട്ടയം വിദ്യാശാലയിൽ തന്നെയായിരുന്നു മാർ ദീവന്നാസിയോസ് ജോസഫ് എന്ന സുറിയാനി മെത്രാൻ വസിച്ചിരുന്നത്. മിസ്റ്റർ ബെയിലി വന്നതിനു ഏതാനും ദിവസങ്ങൾക്കു മുമ്പ് ഈ മെത്രാൻ മരിച്ചുപോയതിനാൽ അ

സ്ഥാനത്തേക്കു മാർ ദീവനാസിയോസ് ജോർജ്ജ് എന്നൊരാളെ, അഞ്ഞൂർ മെത്രാനായിരുന്ന മാർ ഫിലോക്സേനോസ് (Philoxenos of Tholyur) എന്ന ദേഹം വാഴിച്ചു. അനന്തരം ഈ മെത്രാനും മാർ ഫിലോക്സേനോസും ഇംഗ്ലണ്ടിൽനിന്നു വന്ന മേൽപ്പറഞ്ഞ മിഷ്യനറിയോടും തമ്മിൽ വന്നുകൂടിയ മൈത്രി നിമിത്തം മിസ്റ്റർ ഫെനിനെ ഈ വിദ്യാശാലയുടെ അദ്ധ്യക്ഷനായി നിയമിച്ചു. അദ്ദേഹത്തെ സഹായിപ്പാൻ വൈദികനല്ലാത്ത മറ്റൊരു യൂറോപ്യനും ഏതാനും സുറിയാനി മല്ലാന്മാരും സംസ്കൃതം മലയാളം മുൻഷികളും ഉണ്ടായിരുന്നു.

മിസ്റ്റർ ബെയിലി വേദപുസ്തകം മലയാളത്തിലേക്കു തർജ്ജിമ ചെയ്യാൻ തുടങ്ങി. അതു ഒരു തമിഴു തർജ്ജിമയിൽ നിന്നായിരുന്നു. അദ്ദേഹം ചെയ്ത ഭാഷാന്തരത്തെ പരിശോധിച്ച ഒരു കമ്മിറ്റിയിൽ ലണ്ടൻ മിഷ്യനറിസഭയിൽപെട്ട മിസ്റ്റർ തോംസൺ എന്നയാൾ പ്രമുഖനായ ഒരു അംഗമായിരുന്നു. 1822-ൽ ഇംഗ്ലണ്ടിൽനിന്നു ഒരു അച്ചടിയന്ത്രവും ഇംഗ്ലീഷ് അച്ചുകളും എത്തി. മലയാളം അച്ചുകൾ ഇല്ലായ്കയാൽ മിസ്റ്റർ ബെയിലി ഈ നാട്ടിലെ ഒരു കരുവാനെക്കൊണ്ടു അച്ചു മുതലായ സാമഗ്രികൾ ഉണ്ടാക്കിക്കുകയും പിന്നീട് മരംകൊണ്ടുള്ള ഒരു അച്ചടിയന്ത്രം നിർമ്മിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ യന്ത്രത്തിൽ അടിച്ച കൃതികളിൽ വേദപുസ്തകവും, കൂട്ടപ്രാർത്ഥനയും മതസംബന്ധമായ പല പുസ്തകങ്ങളും, രണ്ടു മലയാളഭാഷാനിഘണ്ടുകളും ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു.

മിസ്റ്റർ ബേക്കറിന്റെ ജോലി അപ്പോൾ ഉണ്ടായിരുന്ന ഒരു യാക്കോബായ സുറിയാനിയപ്പള്ളികളെ ഇടയ്ക്കിടക്കു ചെയ്തു സന്ദർശിക്കുകയായിരുന്നു. മലയാളഭാഷ അഭ്യസിപ്പിച്ചിരുന്ന പാഠശാലകൾ ഈ പള്ളികളോടു അനുബന്ധിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. അവയിലെ ശിഷ്യന്മാർ സുറിയാനിക്കുട്ടികളും ഏതാനും ഹിന്ദുക്കളുമായിരുന്നു. ഈ പാഠശാലകളിലേക്കു അവശ്യമായ പുസ്തകങ്ങളും അദ്ധ്യാപകന്മാരുടെ ശമ്പളവും ചർച്ച് മിഷ്യനറി സഭയുടെ മുതലിൽ നിന്നാണ് കൊടുത്തുവന്നിരുന്നതു്. കോട്ടയത്തുണ്ടായിരുന്ന ബാലപാഠശാലയിൽ ഇംഗ്ലീഷ് പഠിപ്പിച്ചിരുന്നു. അതിന്റെ കാര്യങ്ങൾ അന്വേഷിച്ചിരുന്നതും മിസ്റ്റർ ബേക്കർ തന്നെയായിരുന്നു. (2)

കോട്ടയത്തെ കോളെജിലെ വിദ്യാർത്ഥികളിൽ പലരും യാക്കോബായശമ്മാച്ചന്മാരായിരുന്നു. അവിടെ ലത്തീനും ഗ്രീക്കും ഗണിതവും ഇംഗ്ലീഷും സുറിയാനിയും മലയാളവും സംസ്കൃതവും പഠിപ്പിച്ചിരുന്നു. സുറിയാനിക്കാരുടെ വകയായിരുന്നുവെങ്കിലും ചർച്ച് മിഷ്യനറി സഭക്കാരാൽ നടത്തപ്പെട്ടിരുന്ന ഈ വിദ്യാശാലയിലാണ് തിരുവിതാംകൂറിൽ ആദ്യമായി ഇംഗ്ലീഷ് പഠിപ്പിക്കുവാൻ തുടങ്ങിയത്.

പ്രസ്തുത മിഷ്യനറിമാരും യാക്കോബായ സഭയും തമ്മിൽ ഉണ്ടായ ഐക്യം ചുവന്നു മുതൽ ചുവന്നു വരെ നിലനിന്നു. മിഷ്യനറിമാരുടെ ഒരു സ്നേഹിതനും സഭയിൽ സംസ്കാരം പരത്തിയാൽ കൊള്ളാമെന്നു ആശ്രയിച്ചുവന്നവനുമായിരുന്ന മാർ ദീവന്നാസിന്യോസ് ജോർജ്ജ് ചുവന്നു-ൽ മരിച്ചു ആ സ്ഥാനത്തേക്കു മാർ ദീവന്നാസിന്യോസ് ഫിലിപ്പ് എന്നൊരാളെ മാർ ഫിലോക്സേനോസ് വാഴിച്ചു. ഈ മാർ ഫിലോക്സേനോസ് ജീവിച്ചിരുന്ന കാലത്തോളം മാർ ദീവന്നാസിന്യോസ് ഫിലിപ്പും പ്രോത്തസ്താന്തു മിഷ്യനറിമാരും തമ്മിൽ യോജിച്ചോടുകൂടിയിരുന്നു. ചുവന്നു-ൽ മാർ ഫിലോക്സേനോസ് മരിച്ചതിന്റെശേഷം ഈ അവസ്ഥയ്ക്കു ഭേദം വന്നു. ചുരുക്കുകൾ കൂടി നടത്തിയിരുന്ന ഈ ഏല്പാട്ടു മാർ ഫിലിപ്പനു പിടിക്കാത്തയാൽ മേല്പറഞ്ഞ കോളെജിന്റെയും ഇടവക പാഠശാലകളുടെയും കാര്യങ്ങൾ അദ്ദേഹം നോക്കാതെയായി.

ചുവന്നു-ൽ കർമ്മത്തായുടെ ഐക്യോപ്പായിരുന്ന ദാനിയേൽ വിൽസൺ തിരുവിതാംകൂറിൽ വന്നപ്പോൾ മേല്പറഞ്ഞ ഏല്പാട്ടു ഫലപ്രദമല്ലെന്നു കണ്ടു. യാക്കോബായസഭ സംസ്കരിക്കപ്പെടേണ്ടതാണെങ്കിലും സ്വതന്ത്രമായിരിക്കണമെന്നായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിപ്രായം. ഈ അഭിപ്രായത്തെ സ്വീകരിച്ചു പ്രവർത്തിപ്പാൻ സുറിയാനിക്കാരോടു മറ്റു പലരും ശുപാർശ ചെയ്തുവെങ്കിലും ആ ശ്രമം നിഷ്ഫലമായി. യാക്കോബായ സഭാംഗങ്ങൾ ഒരു മഹാ യോഗം കൂടുകയും അതിൽ അധികവക്ഷം പേർ ചർച്ച് മിഷ്യനറി സഭയോടു തങ്ങൾക്കുണ്ടായിരുന്ന ബന്ധം വേർപെടുത്തണമെന്നുള്ള ഒരു നിശ്ചയം പാസാക്കുകയും ചെയ്തു.

അനന്തരം തിരുവിതാംകൂർ ഗവൺമെന്റ് മദ്രാസ് ഗവൺമെന്റിന്റെ അനുമതിയോടുകൂടെ ഏതാനും മദ്ധ്യസ്ഥന്മാരെ നി

യമിക്കയും സുറിയാനികോളജിന്റെ നിലനില്പിനായിച്ചെയ്തതോടുകൂടി
യീരുന്ന മുതലുകളെ അപർ വിദാഗിക്കുകയും ചെയ്തു. ചർച്ച് മിഷ്യ
നറി സഭയ്ക്കു കീഴിയ ഭാഗംകൊണ്ടു കോട്ടയത്തു ഒരു പുതായ കോ
ളേജും കപ്പേളയും പണിയിക്കുകയും അവിടെ ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷാ വി
ദ്യാഭ്യാസം തുടർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്തു.

പുനഃപുനഃ-ന്റെ അപസാനത്തോടുകൂടെ, ഇംഗ്ലണ്ടി
ലെ ചർച്ച് മിഷ്യനറി സഭാ കമ്മിറ്റിക്കാർ തദ്ദേശീകരായവരുടെ
മിഷ്യനറിമാരോടു, ബിഷോപ്പു വിൽസന്റെ സമ്മതത്തോടുകൂടെ
തങ്ങൾ മിഷ്യനറിപേല നേരിട്ടു തുടങ്ങണമെന്നു ആജ്ഞാപിച്ചു.
അതനുസരിച്ചു അപർ മുതലുപരണം ആരംഭിക്കുകയും അതിന്റെ
ഫലമായി അനേകം യാക്കോബായക്കാർ ചർച്ച് മിഷ്യനറി ഇടവ
കകളുടെ അംഗങ്ങളായിത്തീരുകയും കാലക്രമേണ അംഗീകർ
മിഷ്യന്റെ വൈദികരായി നാട്ടുകാരിൽ പലക്കും പട്ടം കൊ
ടുക്കുകയും ചെയ്തു.

ചർച്ച് മിഷ്യനറി സഭയുടെ മലയാളത്തിലെ കേന്ദ്രം
കോട്ടയമാകുന്നു. മിഷ്യൻ വേല അഭ്യസിപ്പിക്കുവാൻ റവ. ജോ
ൺ ഹോക്ക്സ് വണ്ട് എന്നയാൾ പുനഃ-ൽ കോട്ടയത്തു കോ
ബ്രിഡ്ജ് നിക്ഷേപസംഘം ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂഷൻ എന്ന ഒരു മന്ദിരം
സ്ഥാപിച്ചു. അധിക കാലം കഴിയുന്നതിനു മുമ്പു പട്ടത്തിനു പ
രിക്കുന്നവർക്കുള്ള വേദശാസ്ത്ര ക്ലാസുകളും അതിൽ ആരംഭിച്ചു. മ
ലയാളത്തിലെ ചർച്ച് മിഷ്യനറി സഭയുടെ മറ്റു സ്ഥാപനങ്ങ
ൾ എപ്പോൾ, എവിടെയെല്ലാം ഉണ്ടായി എന്ന വിവരം താഴെ
ച്ചേർക്കുന്നു:- ആലപ്പുഴെ പുനഃ; മാവേലിക്കര പുനഃ; തി
രുവല്ല പുനഃ; പള്ളം പുനഃ; മുണ്ടക്കയം പുനഃ; ആല
പു പുനഃ; തൃശ്ശിവപേരൂർ പുനഃ; കുന്നംകുളം പുനഃ;
കൊച്ചി പുനഃ;

ഈ ഇടവകകളുടെ മേൽനോട്ടത്തിനും നടത്തിപ്പിനു
മായി പുനഃ-ൽ ഒരു ചർച്ച് കൺസിൽ സ്ഥാപിച്ചു. ഇവ
യിൽ മിക്കവയുടെയും വൈദികന്മാർ നാട്ടുകൃഷ്ണാനികൾ ത
ന്നെയാണ്.

ഇംഗ്ലണ്ടിൽ പ്രോത്തസ്റ്റാന്റമതം.

ഇനി ചർച്ച് മിഷ്യനറി സഭയുടെ കടയായ ഇംഗ്ലണ്ടിൽ പ്രോത്തസ്റ്റാന്റമതം ഉത്ഭവിച്ച വിവരം പറയാം. ഇംഗ്ലീഷ് ചരിത്രം വായിച്ചിട്ടുള്ള ഏല്ലാവരും ഇതറിയാവുന്നതാണ്. ജർമ്മൻകാരനായ മാർട്ടിൻ ലൂത്തർ കത്തോലിക്കാമതത്തെ ഉപേക്ഷിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനുഗാമികളെ ൧൫൨൯-നു ശേഷം ഉദാഹരണമായി 'പ്രോത്തസ്റ്റാന്റുകാർ' എന്നു വിളിക്കുവാൻ തുടങ്ങി എന്ന് ഒരു ഇംഗ്ലീഷ് ചരിത്രകാരൻ പറയുന്നു. ലൂത്തർ ൧൫൨൯-ൽ ജനിക്കയും ൧൫൪൩-ൽ മരിക്കയും ചെയ്തു. ൧൫൫൫-ൽ അദ്ദേഹം അഗ്നീനോസു സന്യാസ സഭയിൽ ചേർന്നു; ൧൫൫൭-ൽ കബാനപ്പട്ടമേറ്റു. ൧൫൫൮-ൽ വിററൻ ബഗ്നിലെ സർവ്വകലാശാലയിൽ തത്വജ്ഞാനപണ്ഡിതനായി നിയമിക്കപ്പെട്ടു. ൧൫൫൯-ൽ ൧൦-ാം ലെഖൊ പാപ്പായെ റോമിൽ ചെന്നു കണ്ടു. ൧൫൫൨-ൽ ഒരു വേദശാസ്ത്രപണ്ഡിതനായി നിയമിക്കപ്പെട്ടു. ൧൫൫൭-ൽ ജോൺ ടെറ്റ്സെൻ എന്ന ദേഹം 'ഭണ്ഡവിമോചന' പത്രങ്ങളെ വിററൻബഗ്നിലെ പട്ടണത്തിൽ വിററുതുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു എന്നു അഖലമായി ധരിച്ചു റോമാസഭയോടു എതിർവാൻ പുറപ്പെടുകയും, ൧൫൫൯-ൽ മഹറോൻ ചൊല്ലപ്പെടുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതത്തിലുണ്ടായ മറ്റേതാനും സംഭവങ്ങൾ ഇവിടെ അപ്രസ്തുതമാണ്. ൧൫൫൯-ൽ സന്യാസവസ്ത്രം പരിത്യജിച്ചു. ൧൫൫൯-ൽ അദ്ദേഹത്തോൽ വഴികൃതയായ കത്രീനാ വോൺബോറ എന്ന ഒരു കന്യാസ്ത്രീയെ വിവാഹം ചെയ്തും നാ മക്കളുണ്ടാകയും ചെയ്തു. ഇക്കാലത്തു ഇംഗ്ലണ്ടിൽ ൮-ാം ഹെൻറി രാജാവാണ് വാണിരുന്നത്. ലൂത്തർ കത്തോലിക്കാസഭയ്ക്കു വിരോധിയായി തീർന്ന അതിന്റെ ഏഴു ക്രമങ്ങൾകളെ പരസ്യമായി അക്ഷേപിച്ചപ്പോൾ ഈ എട്ടാം ഹെൻറി രാജാവു ലൂത്തറിന്റെ വാദങ്ങളെ പണ്ഡിച്ചു ഏഴു ക്രമങ്ങൾകളുടെ സമർത്ഥനം (Defence of the Seven Sacraments) എന്നു പേരായ ഒരു പുസ്തകം ലത്തീൻ ഭാഷയിൽ ഏഴുതി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുകയാൽ, അക്കാലത്തു വാണിരുന്ന പത്താം ലെഖൊ മാപ്പാപ്പാ സന്തോഷിച്ച് അദ്ദേഹത്തിനു വിശ്വാസ സംരക്ഷകൻ (Defender of the Faith)

എന്ന സ്ഥാനം കൊടുത്തു. ഈ സ്ഥാനം അക്കാലംമുതൽ ഇന്നു വരെ എല്ലാ ബ്രിട്ടീഷ് രാജാക്കന്മാരും രാജന്മാരും ധരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും പലർ മുതലായ പല ബ്രിട്ടീഷ് നാണയങ്ങളിനേയും മുദ്രിതമായിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. എങ്കിലും കുറേക്കാലം കഴിഞ്ഞതിന്റെശേഷം അദ്ദേഹത്തിനു രാജധാനിയിലെ പരിചാരികകളിൽ ഒരു പട്ടാളിയെന്ന ആർഖൈവീൻ എന്ന സ്ത്രീയിൽ അനുരാഗം ജനിച്ചു. തന്റെ പത്നിയായി ഏകദേശം ഇരുപതു സംവത്സരത്തോളമിരുന്ന കത്രീന എന്ന രാജന്മാരിയെ ഉപേക്ഷിക്കുവാനുള്ള ഓരോ ന്യായങ്ങൾ പറഞ്ഞുണ്ടാക്കി. ആ മഹിഷിയിൽ മേരി എന്ന ഒരു സന്താനവുമുണ്ടായിരുന്നു. ഒരിക്കൽ ആ സ്ത്രീ എട്ടാം ഹെൻറിയുടെ ജ്യേഷ്ഠന്റെ ഭാര്യയായിരുന്നിട്ടുണ്ട് എന്നായിരുന്നു ഒരു യുക്തി. സ്വപത്നി ജീവിച്ചിരിക്കെ പുനർവിവാഹം അനുവദിച്ചുകൊടുത്തതാണെന്നുള്ള മാപ്പാപ്പയുടെ നിരോധം നിമിത്തം എട്ടാം ഹെൻറി രാജാവു അത്യന്തം കോപിച്ചു ക്രമേണ പാപ്പയുടെയും കത്തോലിക്കാസഭയുടെയും ശത്രുവായിത്തീരുകയും പ്രാർത്ഥന പരിചാരികയെ പരസ്യമായി വിവാഹം ചെയ്തുകൊടുത്തു. ഈ സാമ്രാജ്യങ്ങളായത് ൧൭൩൨-നും ൧൭൩൪-നും മദ്ധ്യേയാണ്. ഇതിനുശേഷവും ഈ രൂപതി തുടരെ നാലു സ്ത്രീകളെ വിവാഹം ചെയ്തു. ആ കഥ വഴിയെ പറഞ്ഞുകൊള്ളാം. ഈ വിവാഹങ്ങളുടെ സാഗതി ഈ വിഷയത്തിൽ അപ്രസ്തുതമല്ല എന്നു ചിലർ തോന്നിപ്പോകാമെങ്കിലും നിജഗർഭത്തിലെ പരിശുദ്ധിയും കത്തോലിക്കാ സഭയിൽ നിന്നുള്ള എട്ടാം ഹെൻറി രാജാവിന്റെ പിരിവും ഒരേ കാലത്തുണ്ടായതോടുകൂടി, ഏതുവിധമായ മാനുഷികമാണ് അദ്ദേഹത്തെ പ്രേരിപ്പിച്ചതെന്നുള്ള ഒരു ചോദ്യം ഉണ്ടാകാതെ കഴിയില്ലല്ലോ. ഈ വിഷയമാണ് ഇംഗ്ലണ്ടിൽ പ്രോത്തസ്റ്റന്റുമതമുണ്ടായത്.

നവീകരണക്കാരുടെ മതം

പർച്ച് മിഷ്യനറി സഭയിൽപ്പെട്ട പ്രോത്തസ്റ്റന്റുമതം താനായി കരുതാൻ സഖ്യം ഹേതുവാലാണ് അനേകം യാക്കോബായക്കാർ പ്രോത്തസ്റ്റന്റുമതത്തെ സ്വീകരിച്ചതെന്നു സ്പഷ്ടമാകുന്നു. ഇനി നവീകരണക്കാർ അല്ലെങ്കിൽ മാർത്തോമ്മാ സുറിയാനികാർ എന്നു പേരുള്ള ഗണത്തിന്റെ ആവിർഭാവം

ത്തേക്കുറിച്ച് പറയാം. മലയാളത്തിലെ സുറിയാനിക്കാരെല്ലാവരും തോമാ അപ്പസ്തോലനെത്തന്നെ തങ്ങളുടെ സഭയുടെ സംസ്ഥാപകനായി അവകാശപ്പെടുന്ന അറബുസ്ഥലം, അവിടെ വിശേഷിച്ചു ഒരു വർഗ്ഗം തങ്ങളുടെ നാമധേയത്തോടു് ആ പണ്ഡിതന്റെ വേർ മേൽക്കൊണ്ടു നടക്കുന്നതിന്റെ അനൗചിത്യം ആരും സമ്മതിച്ചു കഴിയൂ. ഈ നവീകരണക്കാരുടെ ചരിത്രം പറഞ്ഞവസാനിപ്പിക്കുമ്പോൾ ആ സഭയും പ്രോത്തസ്താന്റുകാരോടുള്ള സംസ്കൃത്തിൽനിന്നു ജനിച്ചതാണെന്നു വേണ്ടുവോളം തെളിയും. യാക്കോബായ, പ്രോത്തസ്താന്റ് ഈ രണ്ടു പേർ മലങ്കരയിൽ പണ്ടുണ്ടായിരുന്നില്ലെങ്കിലും മറ്റു രാജ്യങ്ങളിലുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ നവീകരണക്കാർ എന്നു പേരുള്ള ഒരു വർഗ്ഗം മറ്റൊരുദിക്കിലും അതുവരെ ഉണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നുള്ളതാണ് അതിന്റെ ഒരു വിശേഷം. ഈ ഹേതുവാൽ അതിന്റെ പൂർണ്ണവിശ്വാസാചാരസൂചകമായ നാമകരണത്തിൽ അസാമാന്യമായ അസൗകര്യം അവർക്കു നേരിട്ടിട്ടുണ്ടായിരിക്കണം. മാർ തോമ്മാ ക്രിസ്ത്യാനികൾ, അല്ലെങ്കിൽ മാർ തോമ്മാ നസ്രാണികൾ, അല്ലെങ്കിൽ മാർ തോമ്മാ സുറിയാനിക്കാർ എന്ന പേർ കൊണ്ടു മറ്റു സുറിയാനി വർഗ്ഗങ്ങളിൽനിന്നു് അതിനെ വേർപെടുത്തുവാൻ ഏതു വ്യക്തിയാണ് ആ സഭക്കു സിദ്ധിക്കുന്നതു്? ഇനി ചരിത്രകഥനത്തിൽ പ്രവേശിക്കാം.

മുൻപറഞ്ഞ സുറിയാനി കോളെജ് നിലനിറുത്തുവാൻ ഭാനുചെയ്യപ്പെട്ടിരുന്ന സ്വത്തുക്കളെ വിഭജിക്കുന്നതിനു നിയമിക്കപ്പെട്ട മല്യസ്ഥന്മാർ അവസാനത്തീർപ്പു ചെയ്തു് 1840-ൽ ആയിരുന്നു. ഈ തീർപ്പനുസരിച്ചു കോട്ടയത്തുള്ള കോളെജ് കെട്ടിടം മാർ ദീവന്നാസിയോസ് ഫിലിപ്പ് അഥവാ നാലാം ദിവന്നാസിയോസിനു ലഭിച്ചു. സുറിയാനിക്കാരും ചർച്ച് മിഷ്യനറിസഭയും ഇപ്രകാരം വേർപിരിഞ്ഞുവെങ്കിലും ആംഗ്ലിക്കൻ മിഷ്യനറിമാർക്കു സുറിയാനിക്കാരായ അനേകം സ്റ്റേഫിതന്മാരുണ്ടായിരുന്നു. ഇവർ സുറിയാനി ആരാധനാക്രമത്തെ ഉപേക്ഷിച്ചു ആംഗ്ലിക്കൻ സഭാംഗങ്ങളായി. മറ്റു ചിലർ സുറിയാനിക്കാരായിരുന്നെങ്കിലും മാർ ദിവന്നാസിയുസിനു പ്രതികൂലികളായ ഒരു കക്ഷിയായിത്തീർന്നു. എന്നുമാത്രമല്ല, അദ്ദേഹത്തെ തോല്പിക്കുവാൻവേണ്ടി അന്ത്യോക്യാ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ

അടുക്കലേക്കു ഒരു ദൂതനെ അയക്കണമെന്നു നിശ്ചയിക്കയും ആ
 ആവശ്യാൽ മാത്രം എന്നു വേരായ ഒരു യുവാവിനെ തെര
 ഞ്ഞെടുക്കയും ചെയ്തു. ഈ മാതൃ കോട്ടയം കോളെജിൽ പഠിച്ചി
 രുന്ന ഒരു സുറിയാനി ശമാച്ചനായാരു. 1837-ൽ അയാളെ
 ഉയർത്തരം വിദ്യാഭ്യാസത്തിനായി മദ്രാസിലേക്കു അയക്കുകയു
 ണ്ടായി. എങ്കിലും എന്നോ ഒരു കുറുത്തിനു അയാളെ അധികൃത
 നാർ പാഠശാലയിൽനിന്നു പിരിയുവാൻ അയാൾ തിരുവിതാം
 കൂറിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോന്നു. ഏതാനും സുറിയാനിക്കാർ ഒപ്പിട്ട
 വിശ്വാസപത്രത്തോടുകൂടെ അയാളെ അന്ത്യോക്യയിലേക്കയച്ചു.
 1841-ൽ അയാൾ അവിടെ ഏത്തിയതിന്റെ ശേഷം ഏലിയാ
 സ് എന്ന പത്രീയർക്കീസ് അയാളെ സൽക്കാരപൂർവ്വം സ്വീകരി
 ച്ചു. കുർബാനപ്പട്ടവും പിന്നീടു മെത്രാൻപട്ടവും കൊടുത്തു മല
 കുരയുടെ മെത്രാപ്പോലീത്തായെന്ന സ്ഥാത്തിക്കോന്നോടുകൂടെ തി
 രുവിതാംകൂറിലേക്കു മടക്കി അയച്ചു. ഈ മാതൃ മെത്രാൻ 1843-
 ൽ ഇവിടെ ഏത്തി അത്തനാസിയൂസ് എന്ന നാമധരിച്ചു. എ
 ങ്കിലും മലങ്കരയുടെ മെത്രാപ്പോലീത്താ എന്ന സ്ഥാനം അനുസ
 രിച്ചുള്ള നടപടികൾ അരംഭിച്ചപ്പോൾ മാർ ടീവനാസിയൂസ്
 എതിർത്തു. കൈവശം അദ്ദേഹത്തിനായിരുന്നു. എന്നതന്നെയ
 ല്ല റസിഡണ്ടിന്റെ സഹായവും അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്നു.
 മാർ ടീവനാസിയൂസ് ഇടനെ തടഞ്ഞുനിൽക്കുമാത്രം ചെയ്തി
 രുന്നുവെങ്കിൽ ആജീവനാന്തം ആ സ്ഥാനത്തുതന്നെ ഇരിക്കുമായി
 രുന്നു. എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രതിഷേധം പത്രീയർക്കീസിനു
 വരെ ഏത്തിക്കണമെന്നാണു നിശ്ചയിച്ചത്. പത്രീയർക്കീസിനെ
 നീചമാംവണ്ണം ചരിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നും താൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ
 നേരെ കീഴ്വഴക്കുള്ളവനാണെന്നും, നേരെമറിച്ചു മാർ മാതൃ
 അത്തനാസിയൂസ് പ്രോത്തേസ്റ്റാന്റു മിഷ്യനറിമാരോടു ചേർച്ച
 യുള്ള ഒരു കക്ഷിയിൽ പെട്ടവനാണെന്നും മറ്റും കാണിച്ച് പാ
 ത്രീയർക്കീസിനു ഹർജികൾ അയച്ചു. പത്രീയർക്കീസിനു ഇതുകണ്ടു
 പരിഭ്രമിച്ചു. 1846-ൽ മാർ കൂറിലോസ് എന്ന തന്റെ സെക്ര
 ടറിയെ ഇവിടേക്കയച്ചു. പത്രീയർക്കീസിന്റെ വേരിൽ ശാസ
 നങ്ങൾ എഴുതുവാൻ അദ്ദേഹം ഒപ്പിട്ടു കുറേ വേദംകടലാസുക
 ളും മറ്റു പുസ്തകങ്ങളും മാർ കൂറിലോസിനു കൊടുക്കുകയും
 ചെയ്തു. മാർ കൂറിലോസ് ഇവിടെ ഏത്തിയതിന്റെ ശേഷം

നെ മാർ ദീവന്നാസിയൂസ് സ്റ്റേഫാൻപുറം സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു പാത്രിയർക്കീസിനു എഴുതി അയച്ചപ്പോൾ പാത്രിയർക്കീസ് 1847 മാർച്ചമാസത്തിൽ എഴുതിയ മറുപടിയിൽ, മാത്യു അത്തനാസിയൂസിനെ തള്ളിച്ചുറത്താക്കുവാൻ വേണ്ടുന്ന സകല യത്നങ്ങളും അവർ ഇരുപരം ചെയ്യണമെന്ന് അജ്ഞാപിച്ചിരുന്നു. 1847 മെയിമാസത്തിൽ ഏലിയാസ് പാത്രിയർക്കീസിന്റെ അനുഗാമിയായി വാഴ്ച ഏറ്റ ൩൨-ാം ഇഗ്നാത്തിയൂസ് പാത്രിയർക്കീസ് ഇവിടേക്കുവന്നു കല്പനയിലും മാത്യു അത്തനാസിയൂസിനെ ഒരു പാഷണ്ഡനെന്നു വിളിച്ചിരുന്നു. മാർ കൂരിലോസാകട്ടേ, അത്തനാസിയൂസിനെ സ്ഥാനഭ്രഷ്ടനാക്കുവാൻവേണ്ടി, പാത്രിയർക്കീസിനു തനിക്കു കൊടുത്തിരുന്ന ഒപ്പിട്ട കടലാസുകളിൽ ഒന്നിൽ, തന്നെ മലങ്കരയുടെ മെത്രാപ്പോലീത്തയായി നിയമിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നു എഴുതി പരസ്യം ചെയ്യാമെന്നുവെച്ചു. ഈ അലോചനയിലും ഉപായത്തിലും പങ്കുള്ളവനായിരുന്ന മാർ ദീവന്നാസിയൂസ് തന്റെ സ്ഥാനം ഉപേക്ഷിച്ച് മാർ കൂരിലോസിനെ ഏല്പിക്കയും ആ സംഗതി റസിഡെണ്ടിനെ അറിയിക്കയും ചെയ്തു. 1848-ൽ തിരുവിതാംകൂർ ഗവണ്മെണ്ടു മാർ അത്തനാസിയൂസിന്റെയോ മാർ കൂരിലോസിന്റെയോ വിശ്വാസപത്രങ്ങളിൽ ഏതാണു സത്യമുള്ളവ എന്ന് കൊല്ലത്തുവെച്ചു വിചാരണചെയ്തു വിവരം ബോധിപ്പിക്കുവാൻ ഒരു കമ്മിറ്റിയെ നിയമിച്ചു. മാർ അത്തനാസിയൂസിന്റെ വിശ്വാസപത്രങ്ങളാണു സത്യമുള്ളവയെന്നും അയാൾ ഒരു തിരുവിതാംകൂർകാരനാണെന്നും മാർ കൂരിലോസിന്റെ വിശ്വാസപത്രങ്ങൾ പൂജമാണെന്നും അയാൾ ഒരു വിദേശീയനാണെന്നും ഈ പൂജത്തിൽ മാർ ദീവന്നാസിയൂസിനു പങ്കുണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നുമാണ് കമ്മിറ്റിക്കാർ റിപ്പോർട്ട് ചെയ്തത്. ഇതു കിട്ടിയപ്പോൾ തിരുവിതാംകൂർ ഗവണ്മെണ്ടു 1852-ൽ മാർ അത്തനാസിയൂസിനെ മെത്രാപ്പോലീത്താ സ്ഥാനത്തിൽ സ്ഥിരീകരിക്കുകയും ഇതുനിമിത്തം ചർച്ച് മിഷ്യനറി സഭയിലെ മിഷ്യനറിമാർ സൂചിപ്പിച്ചിരുന്ന സംസ്കാരങ്ങൾക്കു അനുകൂലികളായ സുറിയാനിക്കാരുടെ കക്ഷി ജയഭേരി അടിക്കുകയും ചെയ്തു. മാർ ദീവന്നാസിയൂസിനു പററിയ മഹത്തായ പരാജയത്താൽ അദ്ദേഹം പിൻവാങ്ങി മാക്കവാദം അജ്ഞാതനായി ഏകദേശം 1855-ൽ മരിച്ചു. മാർ കൂരിലോസു കൊച്ചി തിരുവിതാംകൂർ

രാജ്യങ്ങൾ വിട്ടുപോകണമെന്ന ബ്രിട്ടീഷ് റസിഡെണ്ടു കല്പന അയച്ചു അതുപ്രകാരം അയാൾ പള്ളികൾത്തോറും ചുറ്റിനടന്നു ഭിക്ഷാടനംചെയ്ത് ഒടുവിൽ അപ്രത്യക്ഷനായി.

മുൻപറഞ്ഞ കമ്മിറിക്കാർ കൊല്ലത്തു വിചാരണ നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ൩൨-ാം ഇഗ്നാത്തിയൂസ് പാത്രിയർക്കീസ്, മാർക്വിലോസിനു വിജയം സിദ്ധിക്കാഞ്ഞതു കണ്ട് അക്ഷമനായി 1849-ൽ സ്പെർമാനോസ് എന്നു പേരായ ഒരു മെത്രാനെ തിരുവിതാംകൂറിലേക്കയച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വരവോടുകൂടെ വീണ്ടും കലഹങ്ങൾ തുടങ്ങുകയാൽ അക്കാലത്തെ റസിഡെണ്ടായിരുന്ന ജനറൽ കല്പൻ അദ്ദേഹത്തോടു സുറിയാനിപ്പള്ളികളുടെ കാര്യത്തിൽ പ്രവേശിക്കരുതെന്നു ആജ്ഞാപിച്ചു. എന്നാൽ മാർ സ്പെർമാനോസ് ഇതിനെ കൂട്ടാക്കാതെ കോർട്ട് ഓഫ് ഡയറക്ടേർസ് (Court of Directors) എന്ന സംഘത്തിനു അപ്പീൽ ചെയ്യിച്ചു. ഇതിനു മറുപടിയായി ലണ്ടനിൽ നിന്നു 1857-ൽ വന്ന ശാസനത്തിൽ റസിഡെണ്ടു ഈ വക കാര്യങ്ങളിൽ പ്രവേശിക്കരുതെന്നു നിരോധിക്കയും സുറിയാനിക്കാർ അവരുടെ മനസ്സുപോലെ തങ്ങളുടെ വിവാദങ്ങളെ തീർപ്പു ചെയ്യേണ്ടതാണെന്നു റസിഡെണ്ടിനെ അറിയിക്കയും ചെയ്തു. റസിഡെണ്ടു ഈ ഉപദേശപ്രകാരം പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ടായരിക്കണം. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ 1857-ൽ മാർ ക്രിലോസ് വീണ്ടും വന്ന് മാർ അത്തനാസിയൂസിനു വിരോധമായി ചരിത്രങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുവാൻ തുടങ്ങി. 1853 ഫെബ്രുവരി മാസത്തിൽ തിരുവിതാംകൂർ ഗവണ്മെണ്ടു ചെയ്ത പരസ്യത്തിൽ മാർ ക്രിലോസിന്റെ അനുഗാമികളാകുവാൻ മനസ്സുള്ളവർക്കു അപ്രകാരം ചെയ്യാൻ വിരോധമില്ലെന്നും, എന്നാൽ അവരുടേതായി പുതിയ പള്ളികൾ പണിയിക്കേണ്ടതാണെന്നും അപ്പാൾ ഉള്ള പള്ളികൾ മാർ അത്തനാസിയൂസിന്റെ ചക്ഷക്കൊക്കിരിക്കേണ്ടവയാണെന്നും വിജ്ഞാപനം ചെയ്തു. ഈ വിളംബരം ഫേതുവാലായിരിക്കണം മാർ ക്രിലോസ് ഒരു കോടതി വ്യവഹാരം ആരംഭിച്ചത്. ആ വ്യവഹാരം നടത്തിയത് കൊച്ചിയിൽ കുന്നംകുളത്തെ ഒരു പട്ടക്കാരനായിരുന്ന ജോസഫ് എന്ന ഒരാളാണ്. ഈ വ്യവഹാരകാര്യത്തുപ്പറ്റി ജോസഫ് കത്തന്മാർ മദ്രാസിലേക്കുപോയി ചില ശ്രമങ്ങൾ ചെയ്തുവെങ്കിലും അതുകൊണ്ടു ഫലമുണ്ടായില്ല.

ഈ ശ്രമം സഫലമാക്കുവാനായി മാർ ക്രിസ്റ്റോഫിന്റെ കക്ഷി
 ക്കാർ 1865-ൽ ജോസഫ് കത്തനാറെ അന്ത്യോക്യാ പാത്രിയ
 ക്ഷീസിന്റെ പക്കലേക്കു കയറിയ പാത്രിയ ക്ഷീസിനു അയാളെ മെ
 ത്രാപ്പോലീത്തായായി അഭിഷേകം ചെയ്തും ചെയ്തു. 1866-ൽ
 മാർ ജോസഫ് തിരുവിതാംകൂറിൽ മടങ്ങി എത്തി ദിവനാസി
 യൂസ് എന്ന നാമധരിച്ച് മെത്രാപ്പോലീത്താസ്ഥാനം അവകാ
 ശപ്പെട്ടു. ഇതിനു 1866 ജൂലായി ൧൦-നു തിരുവിതാംകൂർ ഗ
 വമ്മേണ്ടിയിൽനിന്നു കിട്ടിയ മറുപടിയിൽ മാർ അത്തനാസിയൂസ്
 മായി സമാധാനപ്പെടുകയോ ഒരു കോടതി വ്യവഹാരത്താൽ ത
 ന്റെ അവകാശം സ്ഥാപിക്കുകയോ ചെയ്യേണ്ടതാണെന്നു അറി
 യിച്ചു.

ഫെബ്രുവരി-ൽ മാർ അത്തനാസിയൂസ് തന്റെ നില ഉ
 രപ്പിക്കുവാൻവേണ്ടി സ്വപിതൃവ്യനായ തോമസ് എന്നുള്ള ത
 ന്റെ അനുഗാമിയായി വാഴിക്കയും ഒരു മരണപത്രത്താൽ ത
 ന്റെ സഹായകനും അനുഗാമിയുമായ അയാൾക്കു സകലസ്വ
 പും ദാനംചെയ്തും ചെയ്തു. അനന്തരം ഈ തോമസ്, അത്ത
 നാസിയൂസ് എന്ന നാമധര്യം ധരിച്ചു. അടുത്ത വർഷമായ 1869
 ൽ മാർ ദിവനാസിയൂസ് മദ്രാസ് ഗവണ്മേണ്ടിലേക്കു ഒരു ഹർ
 ജി അയച്ചു. എങ്കിലും ആക്കാഴ്ചത്തിൽ അവർ പ്രവേശിക്കുന്നത
 ല്ലെന്നാണു മറുപടി ലഭിച്ചത്. 1875-ൽ മാർ അത്തനാസിയൂസ്
 മരിക്കയും മാർ തോമസ് അത്തനാസീസ് തൽസ്ഥാനം പ്രാപി
 കയും ചെയ്തു.

ഇതിനിടയ്ക്കു 1872-ൽ അന്ത്യോക്യാ പാത്രിയ ക്ഷീസി
 മരിച്ചു. ൩൩-ാം ഇഗ്നാത്തിയൂസ് എന്ന നാമധരിച്ച വീറ്റ
 ൾ എന്നദേഹം ആ സ്ഥാനത്തുവന്നു. മലങ്കരയിലെ അപ്പോഴത്തെ
 സ്ഥിതി അറിഞ്ഞപ്പോൾ പാത്രിയ ക്ഷീസി എന്ന തന്റെ അധികാ
 രസീമയിൽനിന്നു ഒരംശം നഷ്ടമായിപ്പോകുന്നതു ഒരിക്കലും സ
 മതിച്ചുകൂടാത്തതാണെന്നു നിശ്ചയിച്ചു. 1874-ൽ അദ്ദേഹം ല
 ണ്ണനിൽപോയി കാൻറർബറി ആർച്ചുവിഷോപ്പു മുതലായ പ
 ല മഹാനാമരെ ചെന്നുകണ്ടു. എങ്കിലും ഫലമൊന്നുമുണ്ടാകാതെ
 1875-ൽ തിരുവിതാംകൂറിൽ വന്നു. 1876 ജൂൺമാസത്തിൽ
 മൊളത്തുരുത്തിയിൽവെച്ച് ഒരു സൂനഹദോസുകൂടി മാർ തോമ
 സ് അത്തനാസിയൂസിനെതിരായ നിശ്ചയങ്ങൾ അതിൽ പാ

സാക്ഷി. 1896-ന്റെ അവസാനത്തോടുകൂടെ ആ പാത്രീയർക്കിന്റേ മാർഗ്ഗീനിലേക്കു മടങ്ങിച്ചോകയും ചെയ്തു.

ഈ ഒരു മാർഗ്ഗം 18-ാം നമ്പർ തിരുവിതാംകൂർ ഗവണ്മെന്റിന്റെ ചെയ്ത ഒരു വിളംബരത്തിൽ സുറിയാനി സഭയ്ക്കുവേണ്ടി ആ തല നിയമങ്ങളിലേയ്ക്കു കയ്യടങ്ങിയിട്ടുള്ള ഗവണ്മെന്റിന്റെ മേലാൽ പ്രവേശിക്കുകയല്ലെന്നും, ആ വക നിയമങ്ങളെയോ പള്ളിമസ്കിജയോ സംബന്ധിച്ചുള്ള അവകാശങ്ങളെ നീരിന്ദ്രാജ്ഞാപതികൾ മഴിയയിൽ രീട്ടു ചെയ്യേണ്ടതാണെന്നും പ്രസ്തുതിച്ചു. ഈ വിളംബരം അനുസരിച്ചു ഹവ്വേ മാർഗ്ഗം 18-ാം നമ്പർ മാർഗ്ഗീനംസിയൂസിൻ അടുത്തു കോടതിയിൽ മാർഗ്ഗം അന്തരംസിയൂസിനെ പ്രതിമേൽക്കുന്ന ഒരു അന്വേഷണം ചെയ്യിച്ചു. തന്നെ അന്വേഷിച്ചതിലേ യാക്കോബായ പാത്രീയർക്കിന്റേതായ യഥാവിധി നിയമിക്കപ്പെട്ട മെത്രാന്മാർക്കിടയിൽ കോടതിയെ സെമ്മനാരിയും മറ്റു വന്ദുക്കളും തിരിയെ കിട്ടേണ്ടതാണെന്നായിരുന്നു അതിലെ വാദം. ഈ വ്യവഹാരം പത്തുകൊല്ലം കോടതികളിൽ കിടപ്പായിരുന്നു. അവസാനമായി ഹവ്വേ-ൽ തിരുവനന്തപുരത്തെ അപ്പീൽക്കോടതി അവസാനത്തിൽ ഉച്ചരിച്ചു. ആ കോടതിയിലെ മൂന്നു ജഡ്ജിമാരിൽ രണ്ടുപേർ ബ്രാമണരും ഒരാൾ യൂറോപ്യനും ആയിരുന്നു. ആ യൂറോപ്യൻ ജഡ്ജിയായ മിസ്റ്റർ ജസ്റ്റീസ് ഓറംസ്വി മറ്റു ഉഭയരിൽനിന്നു ഭിന്നമായ ഒരു വിധി ഉച്ചരിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിപ്രായം ഉപകാരമായിരുന്നു: പേർത്തുഴിസുകാർ വന്നതുവരെ ഉവിടത്തേ സഭ നെസ്തോറീസു മതത്തെ അവലംബിച്ചിരുന്നു. 1800-ൽ റോമയുമായുണ്ടായ വേർപാടിന്റെ ശേഷം 1800-ൽ ഈ സഭ അന്വേഷിച്ചതിലേ യാക്കോബായ പാത്രീയർക്കിന്റേതായ യഥാവിധിയിൽനിന്നു മെത്രാന്മാർക്കു ലഭിച്ചവരായ് ഭരിക്കപ്പെട്ടു. എന്നിലും ഈ സഭയിൽ മേൽപ്പട്ടക്കൂടെ പിന്തുടർച്ചാവകാശത്തിനു അന്വേഷിച്ചതിലേ യാക്കോബായ പാത്രീയർക്കിന്റേതായ നമ്മതംവേണമെന്നുള്ള വാദത്തിനു തെളിവു പോരായ്മയാൽ മാർഗ്ഗീനംസിയൂസിന്റെ വ്യവഹാരം നിലനിൽക്കത്തക്കല്ല. ഉപകാരമായിരുന്നു പ്രോത്തോസ്തോകാനായ ആ യൂറോപ്യൻ ജഡ്ജിയുടെ വിധി. എന്നാൽ ബ്രാമണരായ രണ്ടു ജഡ്ജിമാർ വിധിച്ചതു പേർത്തുഴിസുകാരുടെ പ

രവിനു മുഖിലും അപ്പോഴും പ്രസ്തുത സഭ അന്ത്യോക്യയിലെ യാക്കോബായ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ കീഴിലായിരുന്നുവെന്നും മാർ ദീവന്നാസിയൂസ് ക്രമമായി വാക്യീകരണത്തിലുള്ള ഒരു മെത്രാനാണെന്നും തിരുവിതാംകൂറിലെ സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനി സഭയുടെ മെത്രാന്മാരെ വാഴിക്കുപാൻ പാത്രിയർക്കീസിനുമാത്രമെ അധികാരമുള്ളുവെന്നും മപ്പുറം-ൽ കൂടിയ സൂനഹദോസിൽ ആ സമുദായത്തിലെ ഭൂരിപക്ഷം അദ്ദേഹത്തെ ആ നിപയിൽ സ്വീകരിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുമായിരുന്നു. ഈ വിധികൊണ്ടു അത്യന്തം മനോവേദനയുണ്ടായ വരിൽ ഒരാൾ മപ്പുറം മുതൽ മപ്പുറം വരെ കോട്ടയം കോട്ടെജിന്റെ പ്രിൻസിപ്പലായിരുന്ന റവ.സി. എ. നീപ് എന്ന പ്രോത്തസ്റ്റന്റു മിഷ്യനറിയായിരുന്നു. അദ്ദേഹം മുൻപറഞ്ഞ ബ്രാഹ്മണ വിധി കർത്താക്കളുടെ ന്യായങ്ങളെ കഠിനമായി അക്ഷേപിച്ചും വിധിയുടെ ന്യൂനതകളെ അദ്ദേഹത്തിനു തോന്നിയവയെ പെട്ടിപ്പെട്ടത്തിലും ഒരു പന്യാസം മദ്രാസ് ക്രിസ്ത്യൻ കോളേജ് മാഗസിനിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച യാക്കോബായക്കാരായ ഇരു കക്ഷികൾ തമ്മിൽ നടത്തപ്പെട്ട ഒരു വ്യവഹാരത്തിൽ മേൽപറഞ്ഞ പ്രകാരം ഒരു വിധിയുണ്ടായതിനെക്കുറിച്ച് പ്രോത്തസ്റ്റന്റു കാരനായ ഈ പെട്ടെക്കാരൻ ഇത്രയധികം പണിപ്പെട്ടു പരിതപിച്ചതിന്റെ കാരണമെന്താണെന്നു വായനക്കാർ ധ്യാനിച്ചുനോക്കട്ടെ. മപ്പുറം-ൽ അക്കാലത്തെ മെത്രാൻ അന്ത്യോക്യായ്ക്കു കീഴിലാണ് താനെന്നു റസിഡണ്ടിനു ഒരു മറുപടി അയച്ചുവെന്നും, മപ്പുറം-ൽ അക്കാലത്തെ മെത്രാൻ ചർച്ച് മിഷ്യനറി സഭക്കാരായ മിഷ്യനറിമാരോടുള്ള ബന്ധം വേർപെടുത്തി അന്ത്യോക്യായ്ക്കു കീഴായിട്ടാണ് സഭ നടത്തിപ്പോന്നതെന്നും, മാർ അത്താനാസിയൂസ് അന്ത്യോക്യായിലേക്കു പോയിപന്ന് ഇവിടെ മെത്രാൻ സ്ഥാനം പ്രാപിച്ചതു അന്ത്യോക്യായുടെ വിശ്വാസപത്രങ്ങളുടെ ബഹു നിമിത്തമാണെന്നും ആയിരുന്നു മാർ ദീവന്നാസിയൂസിന്റെ വാദം. ഇതിനു പ്രതികൾ കൊണ്ടുവന്ന തർക്കം, മേൽപ്രകാരം പ്രസ്താവിച്ച മെത്രാന്മാർ മലങ്കര സഭയുടെ കാര്യങ്ങളിൽ അന്ത്യോക്യാ പാത്രിയർക്കീസു പ്രവേശിക്കുന്നപക്ഷം അതിനെ വിരോധിക്കുവാൻ ഒരുക്കമുള്ളവരായിരുന്നുവെന്നും, മാർ അത്താനാസിയൂസിനെ മെത്രാപ്പോലീത്തായായി സ്വീകരിച്ചതു അദ്ദേഹത്തെ അന്ത്യോക്യാ പാത്രിയർക്കീസ് ഉപേക്ഷിച്ചു കുറ

ചെട്ടത്തിയതിന്റെ ശേഷമായിരുന്നുവെന്നും, അന്ത്യോക്യയിൽ നിന്നു മെത്രാൻപട്ടം കൊടുത്തിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതു വാസ്തവമായിരുന്നുവെങ്കിലും മലങ്കരയിലെ സുറിയാനി സഭയ്ക്കു സ്വയംഭരണാധികാരമുണ്ടെന്നും, ഓരോ മെത്രാൻ തന്റെ അനുഗാമിയെ അഭിഷേകം ചെയ്യുന്ന പരിവൃണെന്നും ആയിരുന്നു.

പുറംപുറം-ൽ മാർ തോമോസ് അത്താനാസിയൂസ് മരിക്കയും അടുത്ത അണ്ടിൽ മാർ ജോസഫ്, മാർ ക്രിസോസ്തോമസ് എന്നിവർ കൂടി അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിൻഗാമിയായി തീരുന്നതുമാർ തോമോ എന്ന ദേഹത്തെ മെത്രാനായി അഭിഷേകം ചെയ്തതും ചെയ്തു. നവീകരണ വർഷങ്ങളുടെ മെത്രാനായി മാർ തോമോ മാരാമണ്ണിൽ സ്ഥിരവാസം ഉറപ്പിച്ചു ഈ വർഷം മാർ ഒരു സുറിയാനി പ്രാർത്ഥനാക്രമമാണ് ഉപയോഗിക്കുന്നതെങ്കിലും പ്രൊത്തസ്റ്റന്റു ഉപദേശനസാരം അതിൽനിന്നു വിശുദ്ധനാരോടും മരിച്ചവർക്കുവേണ്ടിയുള്ള പ്രാർത്ഥനകളും കർബാനയിൽ വസ്തുഭേദമുണ്ടെന്നുള്ള വിശ്വാസവും നീക്കിക്കളഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഇപ്രകാരമാകുന്നു ഈ സഭയുണ്ടായത്. യാക്കോബായ മതത്തെ ഗാഢമായി ഗ്രഹിച്ചുനിന്ന മെത്രാന്മാർക്കു പ്രൊത്തസ്റ്റന്റു മിഷ്യനറിമാരുടെ അനുകൂല്യം ഇല്ലാതിരുന്നതും, മതാചാരങ്ങളിൽ ഓരോ കാലത്തു സംസ്കാരം വരുത്തുവാൻ മനസ്സുള്ളവരായിരുന്ന മെത്രാന്മാരെ ആ മിഷ്യനറിമാർ പല വിധത്തിലും സഹായിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നതും സ്പഷ്ടമാകുന്നില്ലേ?

മൂന്നു പുത്തൻകൂറുകൾ

ഇതുവരെ പരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടിരുന്ന, ഒരു കൽദായ മെത്രാനെ കൊച്ചിയിൽ ഇറക്കുവാൻ നിമിത്തം പോർട്ടുഗീസ്കാരുടെ നേരെ അത്യന്തം കോപിച്ചിരിക്കുന്ന കാലത്തു അന്ത്യോക്യയിൽനിന്നു വന്ന ഏക സ്വഭാവവാദിയായ മാർ ഗ്രിഗോറിയോസിനെ മെത്രാനായി ഏതാനും സുറിയാനികാർ സ്വീകരിച്ചുതുടർന്ന് ഈ നാട്ടിൽ പുത്തൻകൂർ ഉണ്ടായി എന്നും, പത്തൊമ്പതാം ശതാബ്ദത്തിന്റെ ആദ്യകാലത്തു ഈശോയിൽനിന്നു വന്ന പ്രൊത്തസ്റ്റന്റു മിഷ്യനറിമാരുടെ പ്രേരണയാൽ ഏതാനും പുത്തൻകൂറുകാർ പ്രൊത്തസ്റ്റന്റുമതം സ്വീകരിച്ച് അവരുടെ ഇടയിൽതന്നെ പുതിയ ഒരു പുത്തൻകൂർ ഉണ്ടായി എന്നും, മേ

ൽപറഞ്ഞ രോഗബുദ്ധിന്റെ മദ്ധ്യം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ പ്രോഞ്ഞ സ്നാനകാര്യങ്ങൾ ശക്തിമത്തായ പ്രേരണ ഉണ്ടായിരുന്നില്ലെങ്കിലും തങ്ങളുടെ സുറിയാനി രീതിയെ ഉപേക്ഷിക്കുവാൻ മനസ്സില്ലാത്തവരും പക്ഷേ മതാചാരങ്ങളിൽ പ്രോഞ്ഞസ്നാനകാര്യം സൂചിപ്പിക്കപ്പെട്ട സംസ്കാരങ്ങളെ പ്രവേശിപ്പിക്കുവാൻ മനസ്സുള്ളവരും ആയ നവീകരണക്കാർ എന്ന മൂന്നാമതൊരുതരം പുത്തൻ കൂർ ഉണ്ടായിരുന്നു. വിശദമാകുന്നുപോലോ. കൽദായ മതാനെ കപ്പലിൽനിന്നു ഇറക്കുമാറുന്നതിനാൽ ഉണ്ടായ കോപവും മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് പഠിപ്പിച്ച ഏക സ്വഭാവവാദത്തിന്റെ സ്വീകാരവും തമ്മിൽ കാര്യകാരണ സംബന്ധം ഇല്ലാത്തതിനാൽ ആ സ്വീകാരം എത്രമാത്രം ആലോചനാപൂർവ്വകമായിരുന്നു എന്നു ആർക്കും ഉറപ്പാക്കാവുന്നതാണ്.

ഏകസ്വഭാവവാദം

ഈ സന്ദർഭത്തിൽ എടുത്തിരിക്കുന്നതിന്റെ ഏക സ്വഭാവവാദത്തെക്കുറിച്ച് അല്പം പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ആദ്യ മനുഷ്യൻ ചെയ്ത പാപം ദൈവത്തിന്റെ നേരെയെങ്കിലും അതിനെ പരിഹരിക്കുവാൻ അനന്തനായ ദൈവത്തേക്കാൾ താനെ സൃഷ്ടിച്ചവർക്കുള്ള വലികൊണ്ടു കഴിയുന്നതല്ല. ഈശ്വരകോപാഗ്നി ഈശ്വരസമനായ ഒരു സത്തയുടെ വലിയാൽമാത്രമേ ശമിക്കുകയുള്ളൂ. ആകയാൽ മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിന്റെ നേരെയുള്ള അതിരഹിത കരുണയാൽ ദൈവംതന്നെ മനുഷ്യകുലപ്രതിനിധി എന്ന നിലയിൽ മനുഷ്യനായി അവതരിച്ച് സ്വയംവലി കഴിക്കേണ്ടിവന്നു. ഈ ന്യായത്താൽ ഈ വലി യഥാർത്ഥ ദൈവവും യഥാർത്ഥമനുഷ്യനും ആയേകഴിയൂ. മനുഷ്യരൂപം ധരിക്കുമാത്രം ചെയ്ത ദൈവമായാൽ പോരാ. എടുത്തിരിക്കുന്നത് ഈ ന്യായം ഗ്രഹിക്കാതെയോ സൂക്ഷ്മമായി കാണാതെയോ മ്ശിഹായുടെ ദൈവസ്വഭാവം മാത്രമേ ഉള്ളുവെന്നു പഠിപ്പിക്കുകയും ആ മതം അബദ്ധമാണെന്നു കൽപ്പെടുത്തിയ സുന്നഹദോസിൽ നിഷ്പ്രയാസം വിധിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇക്കാലത്തായിരുന്നു അദ്ദേഹമോ മറ്റൊരാൾക്കുമോ അങ്ങനെ ഒരു വാദം പുറപ്പെടുവിച്ചതെങ്കിൽ അതിനെ എല്ലാവരും ഉടനടി തള്ളിക്കളയുമായിരുന്നു. മലയാളത്തിലുള്ളവരെ നീക്കിയാൽ ഏകദേശം മൂവാഴിരും ജനങ്ങൾ മേ

രൂമേ ഇപ്പോൾ ഏകസ്വഭാവവാദികളായിട്ടുള്ള. ഭൂമിക്ക് 'അവലാ' (ഇളക്കമില്ലാത്തതു) 'സ്ഥിരാ' (ഉറച്ചിരിക്കുന്നതു) എന്ന വേരുകൾ കൊടുത്തവർക്കു പിന്നത്തെ അബദ്ധപോലെയുള്ള ഒരു അബദ്ധമാണു എടുത്തിരിക്കുന്നിരിക്കുന്നതു്.

നവീകരണകാര്യങ്ങളെ ആവിർഭാവമാകട്ടെ, ശക്തികളുടെ സമാന്തര ചതുർഭുജം (Parallelogram of forces) എന്ന നിയമത്തിന്നു ഒരു ദൃഷ്ടാന്തമാണു്. ഒരു വസ്തുവിനെത്തന്നെ രണ്ടു ശക്തികൾ ഒരുമിച്ചോ വിപരീതവശങ്ങളിൽനിന്നോ അല്ലാത്തവിധം വലിക്കുന്നതായാൽ, ആ വസ്തുവിന്റെ ഗതി ആ ശക്തികളുടെ തോതനുസരിച്ചു അവ രണ്ടിന്നും കീഴ്പ്പെടാത്ത മൂന്നാമതൊരു പദ്ധതിയിൽ കൂടിയായിരിക്കും. തർക്കശാസ്ത്രത്തിൽ ഈ ഫലത്തിന്നു (Complex effect) മിശ്രഫലം എന്നു പറയും.

പുതിയ മതകർത്താക്കളെ പ്രേരിപ്പിച്ചതെന്തു്?

ഇനി യൂറോപ്പിലെ പ്രോത്തസ്റ്റാന്റുമതത്തിന്റെ മിലകർത്താക്കന്മാരേക്കുറിച്ചും ഇവിടെ അല്പം പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ലൂത്തർ എന്ന കത്തോലിക്കാപ്പട്ടക്കാരൻ 'ദോഷപൊതു'യെ സംബന്ധിച്ചു ചെയ്ത ആക്ഷേപങ്ങൾ അവസാനിപ്പിച്ചതു ഒരു കന്യാസ്ത്രീയെ വശീകരിച്ചു വിവാഹംചെയ്തതിലാണു്. പട്ടക്കാരന്റെ അവിവാഹിതത്വം എന്ന വ്രതം അതുവരെ അനുഷ്ഠിച്ചിരുന്നതു ഭംഗംചെയ്യാൻ ദണ്ഡവിമോചനവ്യവഹാരം കാരണമാക്കിയതു എങ്ങിനെയെന്നു ചോദിച്ചു സമാധാനം വാങ്ങുവാൻ ലൂത്തർ ഇപ്പോൾ ഇല്ലല്ലോ. ഇംഗ്ലണ്ടിലെ എട്ടാം ഹെൻറി രാജാവുകളെ തന്റെ ഒന്നാമത്തെ ഭാര്യയെ ഉപേക്ഷിച്ചു. രണ്ടാമത്തെ ഭാര്യയെ പതിവ്രതയല്ലെന്നു പറഞ്ഞു് മരണശിക്ഷ അനുഭവിപ്പിച്ചു. മൂന്നാമത്തെ ഭാര്യയായ ജെയിൻ സെയിമൂർ മരിച്ചപ്പോൾ നാലാമത്തെ ഭാര്യയായി ആൻ ഓഫ് ക്ലീവ്സ് (Anne of Cleves) എന്ന സ്ത്രീയെ വിവാഹംചെയ്തവെങ്കിലും അവർക്കു ഭംഗിപോരെന്നു പറഞ്ഞു മടക്കി അയക്കയും ആ 'ബന്ധുത' ഏല്പാടു ചെയ്ത ക്രോംവെൽ എന്ന മന്ത്രിയെ ആദ്യം അവഗാനിക്കയും പിന്നെ കൊല്ലിക്കയും ചെയ്തു. അഞ്ചാം നമ്പർ ഭാര്യയായ കത്രീൻ ഹൊവാർഡ്സ് പതിവ്രത അല്ലെന്നുള്ള കാരണം ആ

രോവികപ്പെട്ടു മരണശിക്ഷ അനുഭവിച്ചു. ആറാം നമ്പർ ഭ്രാന്തായ കരീൻ വാർ ഭാഗ്യവശാൽ പ്രസ്തുത രാജാവിനെ അതിജീവിച്ചു. ലുത്തേറിന്റെ സംഗതിയിലെന്നപോലെ പെൺകെട്ടും, ഇഷ്ടപോലെയുള്ള വിവാഹമോചനവും നാം ഇവിടെ കാണുന്നു. സമ്പ്രദായമായിരുന്ന ലുത്തേറും “വിശ്വാസ സംരക്ഷക” നായിരുന്ന ഏട്ടാംഫെൻറിയും കത്തോലിക്കാസഭയുടെ ഭരണത്തിൽനിന്നു വിട്ടപ്പോൾ കാൽമുട്ടും ഏവിയെപ്പോയി എന്നു നോക്കുക!!

പ്രോത്തസ്റ്റന്റുമതങ്ങളുടെ ബഹുത്വം

ഈ നാട്ടിൽ ഇപ്പോൾ ക്രിസ്ത്യാനി വർഗ്ഗങ്ങളുടെ ഐക്യം സാധിച്ചാനുള്ള യത്നങ്ങളാണല്ലോ ചിലർ കേമമായി നടത്തുവാൻ ഉത്സാഹിക്കുന്നത്. അവരിൽ ബലശ്രദ്ധന്മാർ പ്രോത്തസ്റ്റന്റുകാരാണ്. ഇതുപോലെ ഒരു ശ്രമം രണ്ടുകൊല്ലം മുമ്പ് കാൻറർബറി ആർച്ച് ബിഷോപ്പ് അവർകൾ ചെയ്തതുണ്ടായി. അതിനുവേണ്ടി ലാമ്പെത്ത് (Lambeth) എന്ന സ്ഥലത്തു ഒരു യോഗം കൂടുകയും ചെയ്തു. അതുകൊണ്ട് സാരവത്തായ യാതൊരു ഫലവും ഉണ്ടായില്ല. വെസ്റ്റ് മിനിസ്റ്ററിലെ റോമൻ കത്തോലിക്ക് ആർച്ചുബിഷോപ്പായ ഡോക്ടർ ബോറൺ അവർകളെ ആ യോഗത്തിലേക്കു ക്ഷണിച്ചിരുന്നുവെങ്കിലും അദ്ദേഹം പോകുകയുണ്ടായില്ല; പോകേണ്ട ആവശ്യവുമില്ല. പ്രോത്തസ്റ്റന്റുകാരുടെ ഇടയിൽ പുനരൈക്യം, പുനരൈക്യം, എന്ന സ്വരം ഇക്കാലത്തു ഉയർത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതിന്റെ രാഹസ്യം നാം ആലോചിക്കേണ്ടതാണ്. അവർ Private judgment എന്ന ഒരു പ്രമാണമുണ്ട്. ഇതിന്റെ അർത്ഥം വേദപുസ്തകം ഓരോരുത്തൻ ഉത്തമ വിശ്വാസമായി വായിച്ചു തന്നതഭിപ്രായപ്രകാരം പൊതുശിരിക്കാവുന്നതാണ് എന്നാകുന്നു. ഈ പ്രമാണം ഹേതുവാൽ തമ്മിൽ വിഭിന്നങ്ങളായ അനേകം പ്രോത്തസ്റ്റന്റു വർഗ്ഗങ്ങളുണ്ട്. തുകയുടെ ഈ വർഗ്ഗവും മേൽപ്പറഞ്ഞ പ്രമാണവും തമ്മിൽ വളരെ യോജിപ്പുള്ളവയാണ്. ഈ സംഖ്യ ഇനിയും കൂടിയെന്നതായാൽ അത്ഭുതത്തിനു അവകാശമില്ല. ഏതു പ്രോത്തസ്റ്റന്റുകാരെങ്കിലും അത്രതരം ഭിന്നഭിന്നപ്രായകാരും ആ കൂട്ടത്തിൽ പരമാവധിയായി വരാവുന്നതാണ്.

ഒരു വൃത്തത്തിന്റെ വിസ്താരം അല്ലെങ്കിൽ ക്ഷേത്രഫലം കണ്ടെത്തുവാൻ ത്രികോണഗണിതത്തിൽ (Trigonometry) ഒരു സൂത്രമുണ്ട്. വൃത്തത്തിനുള്ളിൽ തൽപരിധിയിന്മേൽ കോണുകൾ വരയ്ക്കുന്നതും ഏതാനും സമഭാഗങ്ങളുള്ളതും ആയ ഒരു ക്ഷേത്രം (Figure) വരയ്ക്കുക, അപ്പോൾ അതിന്റെയും വൃത്തത്തിന്റെയും പരിധികൾ തമ്മിൽ മുട്ടുകയില്ല. ക്ഷേത്രത്തിന്റെ പട്ടങ്ങൾ അവസാനമില്ലാതെ വെട്ടിപ്പിച്ച് വൃത്തത്തിന്റെ പരിധിയും ക്ഷേത്രത്തിന്റെ പരിധിയും ഒന്നാകും. അങ്ങനെ വരുമ്പോൾ ഇരു പരിധികളിലുമുള്ള ബിന്ദുക്കൾ ഒന്നതന്നെയാകാതെ കഴിയുകയില്ല. സമ പട്ടങ്ങളുള്ള ഒരു ക്ഷേത്രത്തിന്റെ വിസ്താരം കാണുവാനുള്ള സൂത്രം ആ പട്ടങ്ങൾ അവസാനമില്ലാത്തവ ആകുമ്പോഴും ഫലിപ്പിക്കാവുന്നതാകയാൽ, ഈ മാർഗ്ഗത്താൽ വൃത്തത്തിന്റെ വിസ്താരം “വൈ ആർ സ്റ്റേപയർഡ്” എന്നു സിദ്ധിക്കും. ഈ ഉപമ ഈ സന്ദർഭത്തിൽ യുക്തമായി തോന്നുന്നുണ്ട്. വൃത്തത്തിന്റെ പരിധിയിലുള്ള ബിന്ദുക്കൾ പ്രോത്തേന്ത്യാതു ജനസംഖ്യയും ക്ഷേത്രത്തിന്റെ പട്ടങ്ങൾ ആ മതത്തിന്റെ അവാന്തര വിഭാഗങ്ങളുമായി കരുതിയാൽ മതി. ഈ അവാന്തര വിഭാഗങ്ങളുടെ വലുതായ സംഖ്യയും വിഭിന്നതയും കണ്ട് ഭയവിഹ്വലനായിട്ടോ എന്നു തോന്നുമാറ് ഐക്യസിദ്ധിക്കായി അവർ മുറവിളി കൂട്ടുന്നതു സവാഭാവികതന്നെ. എന്നാൽ മലയാളരാജ്യത്തു കോട്ടയം കോളേജ് അദ്ധ്യക്ഷൻ യൂണിയൻ കോളേജിനോടു മേൽനോട്ടം തുകൊണ്ടോ, കോട്ടയം കോളേജിന്റെ കല്ലെടുപ്പിൽ നാനാമതക്കാരായ ക്രിസ്ത്യാനി വിദ്യാർത്ഥികൾ നാനാ രീതികളിൽ പ്രഭാത പ്രാർത്ഥന ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടോ ആ കാര്യം സാധിക്കുവാൻ കഴിയുന്നതല്ല. പലേ മതക്കാർ ഒരേ സ്ഥലത്തും സമയത്തും ഇപ്രകാരം ചെയ്യുന്നു എന്നരിലധികമായ ഒരു ഐക്യം അരിന്നാൽ ഉണ്ടാകുവാൻ പാടില്ല.

മൂലസഭ ഏതു?

ഇവിടെ ഒരു ചോദ്യം ചോദിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. ഏവത്തിക്കിയൂസിനും, ലുത്തേറിനും, ഏതാ ഹെൻറി രാജാവിനും മുമ്പ് ക്രിസ്തുവിന്റെ സഭ ഭൂമിയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നില്ലേ? “ഞാൻ എല്ലാ

സ്റ്റോഴും ലോകാവസാനത്തോളവും നിങ്ങൾമാടുകൂടെ ഉണ്ട്” എന്നു പ്രതിജ്ഞചെയ്ത മൗശിഹായുടെ സത്യമായ ഒരു സഭ മുമ്പുണ്ടായിരുന്നു, ഇപ്പോഴും ഉണ്ട്, എന്ന ഒരുത്തരമാത്രമേ ഈ ചോദ്യത്തിനുണ്ടാകുവാൻ പാടുള്ളൂ. അസംഖ്യം വിശുദ്ധന്മാർ ഉണ്ടായിട്ടുള്ള ആ സഭയിൽ ക്രിസ്താനികൾ എല്ലാവരും ചെന്നു ലയിക്കാതെ മനുഷ്യനിർമ്മിതങ്ങളായ മതങ്ങളേയും സംസ്കാരങ്ങളേയും ആശ്രയിച്ചുനിന്നാൽ യഥാർത്ഥമായ ഐക്യമുണ്ടാകുന്നതെങ്ങനെ? സത്യസഭയുടെ ലക്ഷണങ്ങളായ ഐക്യം, വിശുദ്ധത, സമ്സമാന്യത, അപ്പോസ്തോലികതയും എന്നവ പ്രസ്തുത സഭയ്ക്കു പുറമേ എവിടെ കാണാൻ കഴിയും? “ഒരു കത്തോലിക്കൻ പെക്കിനിലോ, മെൽബോറനിലോ, ലണ്ടനിലോ, ഡബ്ലിനിലോ, പാരീസിലോ, റോമയിലോ, സ്കൂയാക്കിലോ, സാൻ പ്രാൻസിസ്കോയിലോ, എന്നുവേണ്ട വിശാലമായ ഈ ലോകത്തിലുള്ള ഐക്യ കത്തോലിക്ക പള്ളിയിൽ പ്രവേശിച്ചാലും എല്ലായിടത്തും ഒരേ ഉപദേശംതന്നെ പ്രസംഗിക്കുന്നതു കേൾക്കയും, ഒരേ ബലികർമ്മത്തിൽ കൂടുകയും, ഒരേ ക്രമങ്ങൾക്കുള്ള കൈക്കൊൾകയും ചെയ്യുമെന്നതിനു സംശയമില്ലെന്നുള്ള വിചാരം എത്ര ഉൽകൃഷ്ടവും ആശംസപ്രദവുമാകുന്നു!” വിശുദ്ധനായ ആഗസ്റ്റീനോസു തന്റെ കാലത്തെ ഭോനോത്തിസ്തുകാരോടു പറഞ്ഞതാണെന്നു സത്യസഭയിൽനിന്നു പിരിഞ്ഞതിൽക്കുന്ന നമ്മുടെ സഹോദരന്മാരോടു സന്തോഷം പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ; “സഹോദരന്മാരേ! നിങ്ങൾ മുന്തിരിവള്ളിയോടു ചേർക്കപ്പെടണമെന്നു ഗ്രഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ ഞങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വരുവിൻ; നിങ്ങൾ അതിൽനിന്നു വെട്ടിനീക്കപ്പെട്ടു കിടക്കുന്നതു കണ്ടിട്ടു ഞങ്ങൾ ദുഃഖിതന്മാരായിരിക്കുന്നു. വിശുദ്ധനായ പത്രോസിന്റെ സിംഹാസനം മുതൽക്കുള്ള മെത്രാന്മാരെ ഏറ്റുവിൻ. ഗുരുകന്മാരുടെ ആ പട്ടികയിൽ ഒരാൾ മറെറാരാളെ അനുഗമിച്ചതു സൂക്ഷിക്കുവിൻ. നരകത്തിന്റെ അഹങ്കാരമുള്ള വാതിലുകൾക്കു ജയിക്കുവാൻ കഴിവില്ലാത്തതായ പാറ ഇതുതന്നെയാകുന്നു.”

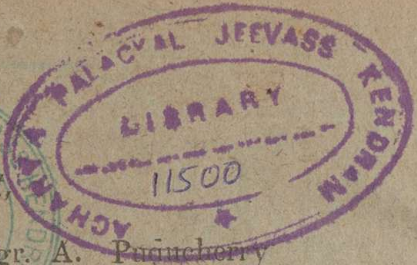
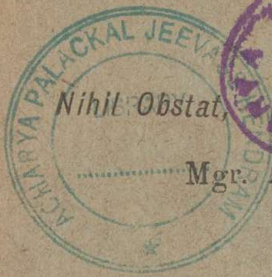
പൂർവ്വസ്ഥിതിഗമനം

കാൻറർബറി, യോർക്ക് എന്നീ പ്രോത്തസ്റ്റാന്റു ആർച്ചുവിഷ്യാപ്പന്മാരുടെ കല്പനപ്രകാരം ഇപ്പോൾ അച്ചടിപ്പിച്ചി

രിജന പ്രാർത്ഥനാപുസ്തകത്തിൽ മരിച്ചവർക്കുവേണ്ടിയും വിശുദ്ധ
 നാരോടുമുള്ള പ്രാർത്ഥനകൾ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. സംസ്കാരകാ
 ലത്ത് ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ട സമ്പ്രദായങ്ങളാണിവ. ഈ പുനഃ
 സ്വീകാരം പുഷ്പരിത്യാഗം അമ്പലമായിരുന്നു എന്നുള്ള സമ്മ
 തത്തിനു സമ്മല്ലയോ? ലൌകികോദ്ദേശ്യങ്ങളാൽ പ്രേരിതനാ
 രായ ഓരോരുത്തർ ഓരോ കാലങ്ങളിൽ സംസ്കാരം, സംസ്കാ
 രം, എന്നു പേർപറഞ്ഞ് യഥേഷ്ടം മതഭേദങ്ങൾ ചെയ്യാൽ
 പുഷ്പാചരവിരുദ്ധമായ ഈ വിധം പരിണാമത്തെ പ്രാപിക്കുന്ന
 തിലെത്തുടതമാണുള്ളത്? ൧൯൨൧ സെപ്റ്റംബർ മാസത്തിലെ
 'കേട്ടയംമാസിക'യിൽ "ഭിന്നസഭകളുടെ പുനരൈക്യം" എന്ന
 പേരോടുകൂടെ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച ഒരു ഉപന്യാസത്തിൽ നിന്നു ഒ
 രു ഭാഗം ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കുന്നതു ഉപയുക്തമായിരിക്കുമെന്നു
 തോന്നുന്നു. "പ്രോട്ടസ്റ്റന്റുടേ സഭയുടെ നശപരസ്യഭാവവും അ
 യോദ്ധ്യ സ്ഥിതിയും മറ്റും ആ വകുപ്പിൽപെട്ട ഇംഗ്ലണ്ടിലും അ
 മേരിക്കുയിലുമുള്ള യോഗ്യന്മാർ ഇപ്പോൾ മനസ്സിലാക്കിക്കഴിഞ്ഞി
 രിക്കുന്നു. അവർ ഇപ്പോൾ ക്രിസ്തീയലോകത്തിനു ഒരു പുന
 റൈക്യമുണ്ടായിക്കൊണ്ടുമാൻ ഭഗീരഥപ്രയത്നം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്ക
 യാണു്. അവർ ലോകമെല്ലാം മഹാസംഘങ്ങളും ശാഖാസംഘ
 ങ്ങളും സ്ഥാപിച്ചു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇൻസ്യൂയിലും ഇതിന്റെ ഒ
 ന്നിലധികം സംഘങ്ങൾ വേലചെയ്യുന്നുണ്ടു്. എന്നാൽ കത്തോ
 ലിക്ക സഭയോ അതിന്റെ പരമാർത്ഥ്യക്ഷനായ മാർപ്പാപ്പായോ ഉ
 ൾപ്പെടാത്ത ഒരൈക്യം സുസ്ഥിരമോ സാധുവോ അല്ലെന്നു അ
 രുഭേദത്തിൽതന്നെ ഇവക്കു ബോധമുള്ളതുകൊണ്ടു് അമേരിക്കയിൽ
 നിന്നു മെത്രാന്മാർ ഉൾപ്പെട്ട പ്രബലന്മാരായ പ്രോട്ടസ്റ്റന്റുകാരു
 ടെ ഒരു മഹാസംഘം റോമയിലെത്തി മാർപ്പാപ്പായെ സന്ദർശി
 ച്ചു വിവരം ബോധിപ്പിക്കുണ്ടായി. കത്തോലിക്ക സഭയുടെ പാ
 രമ്പ്യത്തിൽനിന്നും വിശ്വാസതത്വസംഹിതയിൽനിന്നും അല്പ
 മായെങ്കിലും ഭേദം വരുന്ന വിധത്തിൽ പുനരൈക്യാലോചനയി
 ൽ പങ്കുകൊള്ളുവാൻ പരിശുദ്ധ സിംഹാസനത്തിനു നിവൃത്തി
 യില്ലെന്നായിരുന്നു തീരുമാനത്തിലെ മറുപടി. "എങ്കിലും പുനരൈ
 ക്യാലോചനയിൽ അന്തർഭൂതമായിരിക്കുന്ന ഐക്യബുദ്ധിയെ തി
 രുമ്മേനി ശ്ലാഘിക്കയും സന്ദർശനമാരെ അഭിനന്ദിച്ചാശീർവദി
 കയും ചെയ്തു." ഇത്രം ഇതുപോലെയുള്ള അന്യ രാജ്യങ്ങളിലെ

മറ്റു സംഭവങ്ങളും സ്ഥിതിഭേദങ്ങളും ഈ നാട്ടിലെ ഭിന്നവർഗ്ഗങ്ങളും വിശേഷിച്ചു പ്രോത്തസ്താന്റുകാരും അറിയുന്ന ഭേദം കേൾക്കുന്ന സംശയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഒടുവിൽ പറഞ്ഞ വകുപ്പുകാരെ പരിന്ദേശം ശതാബ്ദത്തിന്റെ അരഭാഗം വരുന്ന ചർച്ച് മിഷ്യനെറിമാർ ഉപദേശിച്ച മതവും ആചാരങ്ങളുമാണു അവർ ഇന്നും ശാശ്വതമായി വിടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. ഇംഗ്ലണ്ടിലെ നാനൂറുവർഷത്തിൽപെട്ട അനേകം പ്രോത്തസ്താന്റു ഭവോലയങ്ങളിലുള്ള മതാചാരങ്ങളിൽ വന്നിരിക്കുന്ന ഭേദങ്ങളുടെ അധിക്യം നിമിത്തം കത്തോലിക്കുപള്ളികളേയും പ്രോത്തസ്താന്റു പള്ളികളേയും തിരിച്ചറിയുവാനുള്ള പ്രയാസം അവരിചിതമാക്കു വർച്ചിച്ചവരികയാണു ചെയ്യുന്നത്. ഈ വക യഥാർത്ഥ സംഗതികൾ ചർച്ച് മിഷ്യനെറിമാർ കേരളത്തിലെ പ്രോത്തസ്താന്റുകാരെ ശരിയായി ഗ്രഹിച്ചിട്ടില്ല. കഴിഞ്ഞ ഫെബ്രുവരി ൧൧-ാംനാളോടുകൂടി ഇടവക ശാലയിൽവെച്ചു അംഗീകരണ ചർച്ച് മെമ്പർസ് യൂണിയൻ എന്ന സഭയുടെ ഒരു വിശേഷാൽ യോഗം കൂട്ടുകയുണ്ടായി. അതിനടുത്ത കാലത്തു കൽക്കത്തായിൽ കൂടിയ ഇൻസ്പെക്ടർ പ്രൊവിൻഷ്യൽ സിനോഡിന്റെ റിപ്പോർട്ടു എന്താണെന്നു കേൾക്കുവാൻ വായിക്കുന്നു ഈ യോഗം കൂടിയതു. പ്രസ്തുത യൂണിയൻ പ്രതിനിധികളിൽ ഒരുവനായി കൽക്കത്തായിൽ പോയിരുന്ന ഒരു മാന്യൻ അസിനോഡിൽ നടന്ന സംഭവങ്ങളെക്കുറിച്ചു ചെയ്യു പ്രസ്താവത്തിൽ മറ്റു വിവരങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ, ഇംഗ്ലണ്ടിലും ഇൻഡ്യയിലും പ്രസിദ്ധന്മാരായ അനേകം വിഷ്യാപ്പന്മാരും മറ്റു വൈദികരും സിനോഡിൽ സന്നിഹിതരായിരുന്നുവെന്നും, കൽക്കത്തായിലെ അനേക ഭവോലയങ്ങളിൽ കമ്മിഷൻ കൗൺസൽ (പ്രതിനിധിയായ മേൽപ്പറഞ്ഞ മാന്യൻ) സന്നിഹിതനായിരുന്നുവെന്നും, ആ കമ്മിഷൻ ഇവിടെയുള്ള അധ്യക്ഷനായിരുന്നതിൽനിന്നു തീരെ വ്യത്യസ്തമാണെന്നും, അവയിൽ മെഴുകുതിരികളും തിരശീലയും കത്തുകൾക്കു പുറമേ വസ്തുക്കളും ഉപയോഗിച്ചിരുന്നുവെന്നും, അവ ഇവിടുത്തെ സുരയാനിപ്പള്ളികളിലെ കമ്മിഷൻ സഭാശാലയിരുന്നുവെന്നും, ആ രീതി ഇവിടെയുള്ള അംഗീകരണഭവോലയങ്ങളിലും പ്രവേശിച്ചിട്ടുണ്ട് യാക്കോബായക്കാരും മറ്റു സുറിയാനിക്കാരുമായുള്ള ഉഭിഷ്ടമായ ഐക്യം ഏകീകൃതത്തിൽ സാധിക്കുമെന്നും പ്രസ്താവിച്ചു ഉടനെ

യോഗത്തിലുണ്ടായിരുന്ന മറ്റൊരു മാന്യൻ എഴുന്നേറ്റു ആ പ്രതിനിധിയെ കഠിനമായി അധിക്ഷേപിക്കുകയും മേലിൽ അദ്ദേഹത്തെ ഈ വക കാര്യങ്ങൾക്കായി ഒരിക്കലും തെരഞ്ഞെടുക്കരുതെന്നു പറകയും ചെയ്തു. കൽക്കത്തായിൽ പോയപ്പോൾ ഇത്രവരെ മനോഭേദം വന്നു അപ്പോൾ ഇംഗ്ലണ്ടിലും അമേരിക്കയിലും പോയാലോ? ഇതിൽനിന്നു സിദ്ധിക്കുന്ന അനുമാനം കേരളവാഴിച്ച ഭൂമിയുടെ അനുഭാഗങ്ങളിൽ പ്രോത്തേസ്ടാന്റു മതത്തിൽ വന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഭേദങ്ങളെ കേരളീയ പ്രോത്തേസ്ടാന്റുകാർ അറിയുന്നില്ലെന്നും അവരുടെ അധികൃതന്മാർ അവരെ അറിയിക്കുന്നില്ലെന്നുമാണല്ലോ. ആലുവായിലെ യൂണിയൻ കോളജ് ഈ നാട്ടിലെ ഏതാനും ഭിന്നപശ്ചാത്താപ ക്രിസ്ത്യാനികൾ തങ്ങളുടെ കയ്യിൽ നിന്നു വന്നു വരിച്ചിട്ടുള്ളതു സ്ഥാപിച്ചു നടത്തിക്കൊണ്ടു പോകുന്നതാണെന്നായിരുന്നു അവരെല്ലാവരുടെയും വിശ്വാസം. എന്നാൽ കഴിഞ്ഞ നവംബർ ൧൨-ാം തിയ്യതിയിലെ മദ്രാസ് മെയിൽ പത്രത്തിൽ മദ്രാസ് ക്രിസ്ത്യൻ കോളജിലെ സമ്മാനദാനാവസരത്തിൽ പ്രിൻസിപ്പാൽ റവ. മെസ്സർ വാച്ചിച്ച റിപ്പോർട്ടു പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിരുന്നു. ആ റിപ്പോർട്ടിൽ ആലുവായിലെ യൂണിയൻ കോളജ് നടത്തിക്കൊണ്ടുപോകുന്നതു മദ്രാസ് ക്രിസ്ത്യൻ കോളജ്കാരാണെന്നു തുറന്നു പറകയുണ്ടായി. യൂണിയൻകോളജ് കൌൺസിലിന്റെ അംഗങ്ങളെ നിയമിച്ചിട്ടുള്ളതു മദ്രാസ് ക്രിസ്ത്യൻകോളജ് കൌൺസിൽകാരാണെന്നും അതിന്റെ അദ്ധ്യാപകന്മാരിൽ ചിലർ ശമ്പളം കൊടുക്കുന്നതുപോലും അവരാണെന്നും കേൾക്കുന്നു. കാര്യങ്ങളുടെ സൂക്ഷ്മസ്ഥിതി എങ്ങനെയിരിക്കുന്നു എന്നു നോക്കുക! കേരളത്തിലും അതിന്നു ഇത്ര അടുത്ത മദ്രാസിലും കൂടി നടക്കുന്ന യഥാർത്ഥസംഗതികൾ അറിഞ്ഞിട്ടില്ലാതിരിക്കെ അമേരിക്കയിലും ഇംഗ്ലണ്ടിലും കൽക്കത്തായിലും ഉള്ള പ്രോത്തേസ്ടാന്റു സഭകളുടെയും വിശ്വാസാചാരങ്ങളുടെയും അത്രയുമാരായ പ്രോത്തേസ്ടാന്റുകാരുടെ അജ്ഞത ക്ഷന്യംതന്നെ. എങ്കിലും ആലുവായിൽ ഒരു വിജനപ്രദേശത്തു ഏതാനും വിദ്യാർത്ഥികളെ ഒരുമിച്ചുകൂടി ഒരു കോളജ് തുടങ്ങിയതുകൊണ്ടു കേരളത്തിലെ ക്രിസ്തീയ വകുപ്പുകളുടെ ഒരു ഐക്യം സാധിക്കുമെന്നു കരുതിയതിലുള്ള പ്രാഗത്ഭ്യത്തെക്കുറിച്ചെത്ര പറയേണ്ട!

Mgr. A. Panicherry

Censor Deputatus.

Imprimatur,

† F. VAZHAPPILLY,

Bishop, Vicar Ap. of

Trichur.

Trichur,
11th March 1922, }

AN APPRECIATION

“..... I thank you much for your work and hope you will write some more such useful pamphlets...”

F. Vazhapilly.

